

Profil ogólnoakademicki

Raport zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Nazwa kierunku studiów: historia sztuki

Nazwa i siedziba uczelni prowadzącej kierunek: Uniwersytet Wrocławski

Data przeprowadzenia wizytacji: 16-17 listopada

Warszawa, 2020

Spis treści

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu	3
1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej	3
1.2. Informacja o przebiegu oceny	3
2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów	4
3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia	5
Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się	5
Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się	7
Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie	13
Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry	16
Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie	20
Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku	22
Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku	24
Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia	25
Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach	28
Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów	30
4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)	32
5. Załączniki:	34
Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia	34

1. Informacja o wizytacji i jej przebiegu

1.1. Skład zespołu oceniającego Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Przewodniczący: prof. dr hab. Stanisław Uliasz, członek PKA

członkowie:

1. prof. dr hab. Ryszard Kasperowicz - członek PKA
2. prof. dr hab. Piotr Juskiewicz - ekspert PKA
3. Wojciech Skrodzki - ekspert PKA ds. studenckich
4. Ewelina Dyląg-Pawłyszyn - sekretarz zespołu oceniającego

1.2. Informacja o przebiegu oceny

Ocena jakości kształcenia na kierunku historia sztuki prowadzonym na Uniwersytecie Wrocławskim Wrocławskiego została przeprowadzona z inicjatywy Polskiej Komisji Akredytacyjnej w ramach harmonogramu prac określonych przez Komisję na rok akademicki 2020/2021. Polska Komisja Akredytacyjna po raz trzeci oceniała jakość kształcenia na wizytowanym kierunku. Ostatnia ocena - instytucjonalna odbyła się w roku akademickim 2012/2013 i zakończyła się wydaniem oceny pozytywnej (Uchwała Prezydium PKA nr 647/2013 z dnia 17 października 2013 r.).

Bieżąca wizytacja została przygotowana i przeprowadzona w trybie zdalnym zgodnie z obowiązującą procedurą oceny programowej, której dokonuje Polska Komisja Akredytacyjna. Zespół oceniający poprzedził wizytację zapoznaniem się z raportem samooceny przedłożonym przez władze Uczelni, odbył także spotkania organizacyjne w celu omówienia spraw wymagających wyjaśnienia z władzami Uczelni i ocenianej Jednostki oraz ustalenia szczegółowego harmonogramu przebiegu wizytacji. Dokonano także podziału zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego. W trakcie wizytacji odbyły się spotkania z władzami Uczelni, zespołem przygotowującym raport samooceny, studentami, Samorządem Studenckim, przedstawicielami studenckich kół naukowych, nauczycielami akademickimi prowadzącymi zajęcia na ocenianym kierunku studiów, przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego oraz z osobami odpowiedzialnymi za doskonalenie jakości i funkcjonowanie wewnętrznego systemu zapewniania jakości kształcenia. Ponadto podczas wizytacji przeprowadzono hospitację zajęć oraz weryfikację bazy dydaktycznej i biblioteki wykorzystywanej w realizacji zajęć na ocenianym kierunku studiów. W toku wizytacji zespół oceniający dokonał przeglądu losowo wybranych prac dyplomowych i etapowych, a także przedłożonej dokumentacji. Przed zakończeniem wizytacji dokonano wstępnych podsumowań, sformułowano uwagi, o których zespół oceniający poinformował władze Uczelni na spotkaniu podsumowującym.

Podstawa prawna oceny została określona w Załączniku nr 1, a szczegółowy harmonogram wizytacji, uwzględniający podział zadań pomiędzy członków zespołu oceniającego, w Załączniku nr 2.

2. Podstawowe informacje o ocenianym kierunku i programie studiów

Nazwa kierunku studiów	historia sztuki	
Poziom studiów (studia I stopnia/studia II stopnia/jednolite studia magisterskie)	studia I stopnia/studia II stopnia	
Profil studiów	Ogólnoakademicki	
Forma studiów (stacjonarne/niestacjonarne)	Stacjonarne/ niestacjonarne (zawieszone od roku 2019/2020)	
Nazwa dyscypliny, do której został przyporządkowany kierunek ^{1,2}	nauki o sztuce	
Liczba semestrów i liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów na danym poziomie określona w programie studiów	I stopień: 6 semestrów / 180 punktów ECTS II stopień: 4 semestry / 120 punktów ECTS	
Wymiar praktyk zawodowych /liczba punktów ECTS przyporządkowanych praktykom zawodowym (jeżeli program kształcenia na tych studiach przewiduje praktyki)	II stopień: 20 dni/1 ECTS	
Specjalności / specjalizacje realizowane w ramach kierunku studiów	-	
Tytuł zawodowy nadawany absolwentom	licencjat/ magister	
	Studia stacjonarne	Studia niestacjonarne
Liczba studentów kierunku	I stopień: 113 II stopień: 51	--
Liczba godzin zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	I stopień: 2097 II stopień: 910	--
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów	I stopień: 180 II stopień: 119	--
Łączna liczba punktów ECTS przyporządkowana zajęciom związanym z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów	I stopień: 180 II stopień: 120	--
Liczba punktów ECTS objętych programem studiów uzyskiwana w ramach zajęć do wyboru	I stopień: 30 II stopień: 51	--

¹W przypadku przyporządkowania kierunku studiów do więcej niż 1 dyscypliny - nazwa dyscypliny wiodącej, w ramach której uzyskiwana jest ponad połowa efektów uczenia się oraz nazwy pozostałych dyscyplin wraz z określeniem procentowego udziału liczby punktów ECTS dla dyscypliny wiodącej oraz pozostałych dyscyplin w ogólnej liczbie punktów ECTS wymaganej do ukończenia studiów na kierunku

² Nazwy dyscyplin należy podać zgodnie z rozporządzeniem MNiSW z dnia 20 września 2018 r. w sprawie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz dyscyplin artystycznych (Dz.U. 2018 poz. 1818).

3. Opis spełnienia szczegółowych kryteriów oceny programowej i standardów jakości kształcenia

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 1

Koncepcja i cele kształcenia I stopnia studiów z historii sztuki na Uniwersytecie Wrocławskim zakładają uzyskanie przez absolwenta wiedzy z zakresu dziejów sztuki europejskiej i polskiej od starożytności do czasów współczesnych, świadomości swoistości teoretycznej i metodologicznej historii sztuki, znajomości języka obcego na poziomie B2 oraz łaciny, a także przyswojenie zasadniczych elementów warsztatu naukowego historyka sztuki, w tym komputerowych technik inwentaryzacji, umożliwiających samodzielne rozwiązywanie problemów badawczych i wypowiadanie się na ich temat. Zakłada się także wprowadzenie do zawodowych aspektów historii sztuki w zakresie muzealnictwa i rynku sztuki.

Koncepcja i cele kształcenia studiów II stopnia z historii sztuki zakładają pogłębienie głównie świadomości i wiedzy metodologicznej odnoszącej się do historii sztuki, a także historycznej wiedzy o dziejach refleksji nad sztuką. Ponadto zakłada się sprofilowanie zainteresowań badawczych studentów w zakresie muzealnictwa oraz szczegółowej problematyki historyczno-artystycznej w ramach zajęć fakultatywnych, a także zapoznanie z praktycznymi aspektami zawodowymi historyka sztuki poprzez zaznajomienie z zasadami dokumentacji zabytków oraz praktyki zawodowe w wybranych instytucjach sztuki i kultury. Zakłada się przez studentów również nabycie znajomości języka obcego na poziomie B2+.

Powyższe koncepcje i cele kształcenia są zgodne z misją i strategią uczelni, ponieważ w zgodzie z nimi zakładają wszechstronne przygotowanie studentów do kontynuowania samodzielnych badań naukowych w obszarze historii sztuki i ich odniesienie do życia społecznego poprzez dostarczanie wiedzy z zakresu studiowanej dziedziny i jej badawczych tradycji, przekazanie na zajęciach seminaryjnych i ćwiczeniowych zasad pracy naukowej oraz poprzez stworzenie możliwości kontaktu ze społecznym wymiarem studiowanej dziedziny. Wielość podejmowanych w programie zagadnień z bardzo różnorodnych czasowo i geograficznie obszarów oraz z rejonu Dolnego Śląska pozostaje w zgodzie z założonym w misji Uniwersytetu zadaniem kształtowania otwartości na różnorodność kulturową oraz kwestie tożsamości narodowej i regionalnej.

Koncepcje i cele kształcenia na I i II st. studiów historii sztuki mieszczą się w dyscyplinie nauki o sztuce w zakresie historii sztuki, a także związane są z prowadzoną w Uczelni działalnością naukową, obejmującą w sensie chronologicznym i problemowym wiele zagadnień, które znajdują swoje odbicie w założonych celach kształcenia. Dotyczy to w szczególności zajęć nakierowanych na szczegółową problematykę w zakresie historii sztuki średniowiecznej, nowożytnej i nowoczesnej, architektury i urbanistyki, sztuki najnowszej, a także tych elementów dydaktyki, zwłaszcza na II stopniu studiów, które dotyczą zagadnień metodologicznych i teoretycznych. Uwagę zwraca też przekazywanie przez pracowników studentom umiejętności praktycznych związanych z dokumentacją zabytków i z jej dostosowaniem do ery cyfrowej.

Choć oceniany kierunek mieści się w profilu ogólnoakademickim koncepcja i cele kształcenia są również zorientowane na potrzeby społeczne i wymogi rynku pracy. W sposób szczególny zajęcia z zakresu muzealnictwa i rynku sztuki oraz dotyczące dokumentacji zabytków łączą nabywaną wiedzę i umiejętności z kontekstem społecznym, a obowiązkowe praktyki pozwalają na kontakt z uwarunkowaniami i wymogami ewentualnych przyszłych miejsc pracy w instytucjach kultury.

Koncepcje i cele kształcenia na studiach z historii sztuki na Uniwersytecie Wrocławskim zostały określone w wyniku sporadycznych dyskusji zarówno z pracownikami Instytutu (2017) i studentami kierunku (2019), jak i z przedstawicielami pracodawców. Te dyskusje i konsultacje nie przybrały jednak jakiejś sformalizowanej postaci i nie zostały utrwalone w postaci odpowiednich dokumentów. Nie jest możliwa ocena zakresu wpływu tych nieformalnych konsultacji na obecny kształt koncepcji i celów kształcenia oraz na program studiów. Rekomenduje się wprowadzenie i sformalizowanie praktyki systematycznych konsultacji programu nauczania ze studentami, pracownikami Instytutu i interesariuszami zewnętrznymi.

Efekty uczenia się dla kierunku historia sztuki na studiach I i II stopnia są zgodne z założonymi dla kierunku koncepcją i celami kształcenia i profilem ogólnoakademickim oraz z właściwym poziomem (6 i 7) Polskiej Ramy Kwalifikacji. Pozostają one także w zgodności z aktualnym stanem wiedzy w zakresie dyscypliny nauki o sztuce w obszarach właściwych dla historii sztuki. Uwzględniają one właściwy zakres wiedzy dyscyplinarnej na temat dziejów sztuki i rozwijanej nad dyscypliną metarefleksji, umiejętności prowadzenia samodzielnych badań, możliwości komunikowania ich wyników w językach obcych oraz kompetencje społeczne związane z odpowiedzialnością badacza zarówno w zakresie samorozwoju, jak i zachowania dziedzictwa kulturowego.

W przypadku poszczególnych zajęć jednakże efekty uczenia się zostały sformułowane niekiedy w sposób bardzo generalny bez odniesienia się do kierunkowych efektów kształcenia, albo w ich roli występują wyłącznie kody efektów kierunkowych. Rekomenduje się w związku z tym, zwłaszcza w odniesieniu do takich zajęć jak np.: Cyfrowe techniki komunikacji i informacji w humanistyce, Historia sztuki nowożytnej powszechnej – barok, Historia sztuki nowożytnej powszechnej – renesans, Historia sztuki powszechnej XX i XXI w. (powszechnej i polskiej) - malarstwo, rzeźba, nowe formy sztuki, Historia sztuki średniowiecznej powszechnej, Historia sztuki wczesnochrześcijańskiej, Komputerowe techniki dokumentacji zabytków, Metodologia historii sztuki i badań nad sztuką, Muzealnictwo - zagadnienia ekonomiczne i prawne, Sztuka Starożytnego Bliskiego Wschodu sprecyzowanie efektów uczenia się, tak by uszczegóławiały efekty przyjęte dla kierunku.

Jednocześnie rekomenduje się przereformowanie zapisu niektórych efektów ze względu na ich maksymalistyczny charakter, co rodzi pytania o możliwość ich faktycznej realizacji. W szczególności chodzi o takie zapisy jak:

KU10 dla studiów I stopnia "Potrafi funkcjonować na rynku sztuki jako rzeczoznawca bądź ekspert". Studia mogą przygotować do pełnienia takich funkcji, ale nie zapewniają funkcjonowania na rynku, które zależy od wielu czynników.

KW02 dla II st. "Zna wszystkie metody badawcze z zakresu historii sztuki, ze szczególnym uwzględnieniem kształtowanych w ostatnim ćwierćwieczu XX w. i na początku XXI w." Wielki kwantyfikator wskazuje, że istnieje skończona liczba metod badawczych historii sztuki i że wszystkie dadzą się omówić w trakcie zajęć, co nie odpowiada stanowi faktycznemu.

Rekomenduje się także usunąć takie określenia, które trudno poddać systemowej weryfikacji, ze względu na nieprecyzyjny charakter, jak w szczególności:

KK03 dla II st. "Współpracuje przy wystawach dzieł sztuki". Określanie kompetencji, zgodnie z PRK na poziomie 7 dotyczy bowiem gotowości studenta do określonych sposobów społecznego funkcjonowania, a nie wskazania w trybie oznajmującym rodzajów podejmowanych czynności zawodowych.

KK05 "Dąży do własnego rozwoju naukowego przez wyjazdy na stypendia, staże i praktyki zagraniczne. Sprawnie wykorzystuje dostępne w tym względzie możliwości." Kompetencje – czyli określone sposoby społecznego funkcjonowania pod względem zachowywania krytycznej postawy, etycznych norm

i zawodowego etosu nie powinny być mylone z umiejętnościami pozyskiwania środków na badania i aranżowania międzynarodowych kontaktów naukowych. Ponadto uczelnia nie jest w stanie zapewnić stypendiów i staży dla każdego studenta oraz sprawdzić sprawność zabiegania o nie w poszczególnych indywidualnych przypadkach.

Poza tymi wskazanymi uchybieniami założone dla poszczególnych stopni studiów efekty uczenia się są sformułowane w sposób jasny i zrozumiały oraz są także możliwe do weryfikacji w ramach przyjętego na kierunku studiów generalnego systemu sprawdzania stopnia osiągnięcia efektów uczenia

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 1

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie nauki o sztuce, do której kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną nauki o sztuce, do której jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągane przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Nie dotyczy

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 2

Treści programowe dla kierunku historia sztuki na obu stopniach studiów zgodne są z obecnym stanem wiedzy w obszarze współczesnej historii sztuki europejskiej i polskiej, a także z aktualnym stanem refleksji teoretycznej i metodologicznej w odniesieniu do nauk o sztuce w zakresie historii sztuki. Treści programowe związane z zagadnieniami dziejów sztuki wiążą je ze współczesnym stanem wiedzy historycznej na temat poszczególnych okresów. Treści dotyczące refleksji nad sztuką i stanem dyscypliny korespondują z najnowszą i uznaną literaturą przedmiotu zarówno polsko, jak obcojęzyczną. Treści związane z zagadnieniami przybliżającymi praktyczne aspekty historii sztuki jak: muzealnictwo, rynek sztuki, dokumentacja zabytków łączą odpowiedni zakres fachowej aktualnej wiedzy z doświadczeniem praktycznym prowadzących zajęcia.

We wszystkich zakresach treści programowe łączą się z obszarem badań prowadzonych w Uczelni czy to w odniesieniu do dziejów sztuki, namysłu teoretycznego, czy do znanej im praktyki funkcjonowania instytucji kultury, czy też do specyficznych elementów warsztatu badawczego.

Treści programowe nie zawsze jednak pozwalają w pełni osiągnąć założone dla poszczególnych zajęć efekty uczenia się. Dla przykładu treści przedmiotu: *Teoria i metodologia nauk o sztuce* dla I stopnia sformułowano w sposób następujący: "Zastanowimy się nad metodologią w kontekście zaangażowania konkretnych podmiotów: narratora-naukowca-autorytetu, artysty oraz widza. Omawiane teorie, m.in.: ANT (actor network theory), posthumanizm, postkolonializm, hermeneutyka, społeczne funkcjonowanie sztuki", a więc w sposób dosyć wąski. Tymczasem wskazano na zamiar osiągnięcia efektu uczenia oznaczonego kodem K_W04, o treści: "Zna podstawowe zagadnienia filozofii sztuki", co wskazuje na brak koordynacji pomiędzy treścią programową a wskazanym efektem uczenia się. Taki brak koordynacji pomiędzy treściami programowymi poszczególnych zajęć a wyspecyfikowanymi w ocenie kryterium 1 efektami uczenia się: KU10, KW02, KK03, KK05 można zaobserwować np. w przypadku zajęć: *Muzealnictwo – zagadnienia ekonomiczne i prawne*, czy *Rynek sztuki – zagadnienia ekonomiczne i prawne*. Choć treści te nie budzą merytorycznych wątpliwości to nie dają możliwości osiągnięcia efektów KU10, KK03 ze względu na wspomniany w ocenie kryterium 1 ich nieprecyzyjny charakter. Analogiczna sytuacja dotyczy treści programowych zajęć: *Metodologia historii sztuki i badan nad sztuka oraz dzieje myśli o sztuce*, które choć nie budzą zastrzeżeń merytorycznych nie pozwalają na osiągnięcie maksymalistycznie sformułowanego efektu KW02. Rekomenduje się weryfikację w poszczególnych przypadkach relacji pomiędzy efektami uczenia się a zapisanymi treściami programowymi.

Łączną liczbę punktów ECTS konieczną do ukończenia studiów I stopnia określono w programie studiów na 180. Zarazem jednak na tę samą wartość w przypadku studiów I stopnia określono liczbę punktów ECTS, które student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia. Przyjęte zatem dla kierunku wartości punktów ECTS nie zakładają czasu na pracę własną studenta, a tymczasem, obecne w programie studiów takie zajęcia jak seminaria, których celem jest przygotowanie pracy pisemnej takiej samodzielnej pracy – zgromadzenia materiałów, ich analizę, sporządzenia tekstu - wymagają. Również w przypadku studiów II stopnia, w trakcie których studenci przygotowują pracę magisterską i biorą udział w warsztatach kuratorskich i muzealnych liczba 119 przypisanych zajęciom prowadzonym z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia punktów ECTS na 120 koniecznych do ukończenia studiów nie odzwierciedla koniecznego nakładu pracy własnej studenta. W przypadku tych zajęć, a zwłaszcza w ramach seminarium magisterskiego udział pracy własnej studenta jest bardzo znaczący.

W związku z tym rekomenduje się taki sposób przypisania punktów ECTS do poszczególnych zajęć w programach studiów na obu stopniach studiów na kierunku historia sztuki, aby odzwierciedlona została relacja pomiędzy nakładem własnym pracy studenta, a czasem koniecznym na odbycie przewidzianych programem zajęć z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia.

Zajęcia na kierunku odbywają się w formie: wykładów, ćwiczeń, proseminariów, wykładów monograficznych, konwersatoriów, seminariów, zajęć terenowych oraz praktyk zawodowych.

Układ zajęć na I stopniu studiów, którego główną osią jest sekwencja zajęć dotyczących dziejów sztuki europejskiej i polskiej, obudowana z kolei zajęciami rozwijającymi warsztat badawczy (ćwiczenia i proseminaria, seminarium licencjackie), ogólnohumanistycznymi (*filozofia*), pozwalającymi na nabycie umiejętności posługiwania się językiem obcym oraz zajęciami pozwalającymi realizować

własne zainteresowania studenta (zajęcia do wyboru) zapewnia osiągnięcie przez studentów efektów kształcenia.

Podobnie dzieje się na studiach II stopnia, na którym trzy sekwencje zajęć: teoretycznych, specjalizacyjno-praktycznych oraz związanych z przygotowaniem pracy dyplomowej tworzą układ zapewniający możliwość osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Program studiów I stopnia nie zapewnia zajęć do wyboru w wymiarze co najmniej 30% punktów ogólnej liczby punktów ECTS, której uzyskanie umożliwia ukończenie studiów I stopnia. W przypadku studiów I stopnia na kierunku historia sztuki liczbę tę określono na 180 punktów, a łączna punktacja ECTS zajęć do wyboru na tym stopniu wynosi 22.

Rekomenduje się taką regulację programu studiów I stopnia, aby proporcja zajęć do wyboru mierzona stosunkiem procentowym punktów ECTS była zgodna z określonym przepisami wymogiem. Na stopniu II ta proporcja jest prawidłowa - na całościową liczbę 120 punktów ECTS na zajęcia do wyboru przypada 51 punktów.

Nie budzi też zastrzeżeń procentowy stosunek punktów ECTS przypisanych do zajęć związanych z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie nauk o sztuce, do których został przyporządkowany kierunek studiów, poza uchybieniem, polegającym na nieuwzględnieniu w deklarowanym 100% związku prowadzonych zajęć z działalnością naukową na I stopniu studiów, punktów ECTS przypisanych zajęciom z filozofii, cyfrowym technikom komunikacji, komputerowym technikom dokumentacji, języka łacińskiego, a więc z dyscyplin innych niż nauki o sztuce.

W ramach programu studiów I i II stopnia przewidziane są (na podstawie Zarządzenia nr 117/2017 Rektora Uniwersytetu) lektoraty języka nowożytnego wg. następujących zasad: 1/ B1 – poziom wyrównawczy – 1 semestr; 2/ B2 – 2 semestry na poziomach oznaczonych: B2 I°, B2 II°; 3/ B2+ – 1 semestr. znajomości języka nowożytnego w wymiarze łącznym 180 godzin, umożliwiające opanowanie języka na poziomie B1 i B2. Na studiach II stopnia program zakłada 60 godzin zajęć nauki języka obcego, pozwalający osiągnąć poziom B2+. Równocześnie w Uczelni obowiązuje praktyka rozliczania studentów z lektoratów w Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych UWr wg której student otrzymuje punkty ECTS po zdanym egzaminie“. Aby zaliczyć semestr student powinien zdobyć określoną programem studiów liczbę punktów w odniesieniu do nakładu pracy w danym semestrze, a nie w sposób kumulacyjny po zakończeniu wielosemestralnego kursu. Rekomenduje się naliczanie punktów ECTS w ramach kształcenia językowego w każdym semestrze, a nie na koniec kursu.

Program studiów I i II stopnia nie spełnia wymagań związanych z zapewnieniem minimum 5 punktów ECTS w ramach zajęć z dziedziny nauk społecznych.

Program studiów nie przewiduje zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Prowadzone w tej formie zajęcia wynikają z sytuacji pandemicznej.

Metody kształcenia stosowane w praktyce dydaktycznej na studiach I i II stopnia na kierunku historia sztuki na Uniwersytecie Wrocławskim są różnorodne zarówno pod względem wykorzystywanych środków i sposobów przekazywania wiedzy (słowne, poglądowe, praktyczne), jak różnego stopnia aktywizacji studentów w samodzielnym jej zdobywaniu (podające, poszukujące), a zarazem specyficzne dla historii sztuki, a więc związane z obfitym wykorzystaniem materiału wizualnego oraz z umożliwianiem bezpośredniego kontaktu studentów z dziełami sztuki i architektury w trakcie zajęć terenowych. Przyjęta i stosowana w praktyce różnorodność tych metod pozwala osiągnąć wszystkie zakładane efekty uczenia się.

W trakcie zajęć wykorzystywane są odpowiednie narzędzia techniczne, jak multimedia, a w sytuacji ograniczeń pandemicznych związanych z koniecznością przejścia na nauczanie zdalne platforma MS Teams, co w oczywisty sposób łącznie wspomaga osiągnięcie efektów uczenia się.

Zajęcia umożliwiają przygotowanie się studentów do samodzielnej pracy naukowej (szczególnie zajęcia rozwijające warsztat badawczy oraz proseminaria i semina), sprawdzenia przez nich własnych kompetencji w bezpośredniej konfrontacji z dziełami sztuki (w trakcie zajęć terenowych i przygotowywania prac dyplomowych), a jednocześnie dają podstawy do przyszłej pracy zawodowej – zarówno w płaszczyźnie merytorycznej, jak i koniecznych umiejętności, ćwiczonych w trakcie praktyk oraz zajęć poświęconych kwestiom dokumentacji zabytków, problematyce muzealniczej, czy zagadnieniom rynku sztuki.

Plany studiów I i II stopnia obejmują zajęcia pozwalające opanować przynajmniej jeden język obcy na poziomie co najmniej B2.

Ze względu na różnorodność stosowanych metod istnieje możliwość ich dostosowania do zróżnicowanych potrzeb. Wsparcie dla studentów z niepełnosprawnościami zapewnia Biuro ds. Obsługi Studentów i Doktorantów z Niepełnosprawnością, które diagnozuje potrzeby studentów i organizuje różnorodne formy ich wsparcia. Na poziomie Wydziału zapadają decyzje dla możliwości dla indywidualnej organizacji studiów z orzeczeniem niepełnosprawności, a na poziomie Instytutu o zasadach odbywania zajęć terenowych, bądź zwolnienia z nich.

Obecny zapis określający cele uczenia się praktyk ma postać następującą: "Zapoznanie się z realiami funkcjonowania instytucji związanych z profilem wykształcenia studentów kierunku historia sztuki". Rekomenduje się dokładne określenie celów uczenia się praktyk, z uwzględnieniem różnorodności miejsc ich odbywania i specyfiki tych celów w zależności od rodzaju instytucji przyjmującej. Galeria sztuki oferuje inne doświadczenia niż urząd konserwatorski. Rekomenduje się także uzgodnienie tych celów z celami uczenia dla pozostałych zajęć ujętych w programie.

Umieszczenie na studiach drugiego stopnia praktyk zawodowych jest uzasadnione koncepcją programu, która zakłada na II stopniu pogłębienie studiów oraz wprowadzanie elementów specjalizacji. Lista ponad 30 zróżnicowanych instytucji, z którymi Instytut współpracuje w sprawie organizacji praktyk zapewnia studentom możliwość wyboru miejsca ich odbywania, zgodnie z ich zainteresowaniami i potrzebami. Konieczna jest także modyfikacja treści programowych praktyk w sposób, który uwzględniłby indywidualizację osiąganych efektów uczenia się uzależnioną od wybieranego przez studenta miejsca odbywania tychże praktyk, ponieważ program zakłada dowolność tego wyboru.

Przed odbyciem praktyki sporządzany jest pod nadzorem opiekuna praktyk jej program, który jest następnie zatwierdzany i jest podstawą dwustronnej weryfikacji zarówno po stronie instytucji oferującej możliwość odbycia praktyki, jak po stronie opiekuna praktyk, co zapewnia skuteczną i kompleksową ocenę stopnia osiągnięcia efektów uczenia się przez studentów.

Opiekunami praktyk są pracownicy naukowcy Instytutu dysponujący niezbędnym doświadczeniem. W roku akademickim 2020/21 opiekunka praktyk posiada dorobek naukowy wskazujący na doświadczenie zarówno w specyfice pracy muzealnej (była autorką wystaw), jak też w zakresie inwentaryzacji zabytków (wieloletnie doświadczenie naukowe oraz udział w realizacji kolejnego tomu Katalogu Zabytków). W latach 2017-2020 opiekunem praktyk był specjalista od architektury klasycyzmu w Europie środkowej, dysponujący wieloletnim doświadczeniem w zakresie inwentaryzacji zabytków architektury.

Lista potencjalnych miejsc odbywania praktyk obejmuje instytucje zarówno polskie, jak zagraniczne takie jak: muzea narodowe, narodowe galerie sztuki, wojewódzkie urzędy konserwatorskie, znaczące muzea wnętrz, przedsiębiorstwa handlu sztuką, a więc których ranga zapewnia niezbędny standard

infrastruktury. Przy czym to opiekun praktyk nadzoruje proces podpisywania porozumienia o odbyciu praktyk pomiędzy UWr oraz instytucją przyjmującą, kontrolując dodatkowo także warunki odbywania praktyk.

Ponieważ brak kompleksowego opisu celów kształcenia praktyk zawodowych na kierunku, odnośnych efektów uczenia się i związanych z praktykami procedur, rekomenduje się uzupełnienie i rozszerzenie informacji o praktykach dostępnej dla studentów o określenie zadań opiekunów i zakresu ich odpowiedzialności, kryteriów, które muszą spełniać placówki, w których studenci odbywają praktyki zawodowe, reguły zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, warunki kwalifikowania na praktykę, reguły przeprowadzania hospitacji praktyk, zadania opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania informacji dla studentów na temat formalnie przyjętych zasad realizacji praktyk zawodowych i opublikowania ich w sylabusach praktyk zawodowych.

Uczelnia zapewnia miejsca odbywania praktyk zawodowych na podstawie podpisanych z przyjmującymi studentów instytucjami, a także dopuszcza po zatwierdzeniu takiej możliwości przez opiekuna praktyk możliwość ich odbycia we wskazanej przez studenta instytucji spoza aktualnej listy. Ramowy program praktyk i zasady ich odbywania oraz ich realizacja zostały na kierunku historia sztuki są objęte ankietyzacją, która dostarcza informacji zwrotnej umożliwiającej modyfikację tego elementu programu studiów.

Tygodniowy rozkład zajęć przyjęty na kierunku jest dostosowany do potrzeb i oczekiwań studentów oraz zachowuje higienę procesu nauczania. Zajęcia rozdzielone są 15 min. przerwami, a w te dni tygodnia, w których zajęcia rozplanowano dla tych samych grup od godzin porannych do popołudniowych, przewidziano po jednej godzinnej przerwie każdego dnia. Rozplanowanie zajęć umożliwia studentom odpowiedni podział czasu na uczestnictwo w zajęciach i samodzielne uczenie się. Dla przykładu na poszczególnych latach studiów I stopnia przewidziano dzień przeznaczony głównie na pracę samodzielną, na który nie planuje się zajęć. Podobną zasadę przyjęto na studiach II stopnia, na których dodatkowo mniejsza niż na I stopniu liczba zajęć gabinetowych pozwala na zwiększenie udziału pracy własnej studentów, niezbędnej do przygotowania prac dyplomowych. Harmonogram przewiduje odpowiednie przerwy na posiłek, odpoczynek lub przemieszczenie się na zajęcia terenowe.

Na sprawdzenie i ocenę efektów uczenia się przeznaczono wystarczającą ilość czasu pozwalającą na weryfikację wszystkich efektów uczenia się. Zgodnie z regulacjami ogólnouniwersyteckimi sesje egzaminacyjne planuje się w łącznym (sesja + sesja poprawkowa) rozmiarze 3 tygodni, a terminy egzaminów na kierunku uzgadnia się ze studentami. Regulamin studiów na Uniwersytecie określa czas uzyskania przez studenta informacji zwrotnej o osiągniętych ocenach za pomocą terminu: "bez zbędnej zwłoki". W praktyce na kierunku odbywa się to poprzez informację ustną po przeprowadzonym egzaminie lub zaliczeniu oraz/lub poprzez wpisanie oceny do systemu USOS bez zbędnej zwłoki.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 2

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie nauki o sztuce, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie.

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób

prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Program, organizacja i nadzór nad realizacją praktyk zawodowych, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Natomiast o propozycji oceny kryterium spełnione częściowo zaważyły:

1. Brak koordynacji pomiędzy treściami programowymi a założonymi celami kształcenia w przypadku wskazanych w opisie kryterium przedmiotów
2. Nieprecyzyjny zapis wskazanych w opisie kryterium efektów uczenia się.
3. Nieuwzględnienie w punktacji ECTS czasu na prace własną studenta.
4. Brak odpowiedniego, mierzonego w punktach ECTS procentu zajęć do wyboru.
5. Zbyt lakoniczne i wymagające uzupełnienia informacje w sylabusach praktyk na temat efektów uczenia, zasad ich odbywania, obowiązkach opiekunów.
6. Brak opublikowanego regulaminu praktyk.
7. W programie studiów I i II stopnia nie jest spełniony warunek dotyczący minimum 5 punktów ECTS dla zajęć w dziedzinie nauk społecznych.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Zaleca się:

1. Zapewnienie na studiach I stopnia zajęcia do wyboru w wymiarze co najmniej 30% punktów ECTS koniecznych do ukończenia studiów.
2. Określenie zadania opiekunów praktyk w zakładach pracy i zakresu ich odpowiedzialności: kryteria, które muszą spełniać placówki, w których studenci odbywają praktyki zawodowe, reguły zatwierdzania miejsca odbywania praktyki samodzielnie wybranego przez studenta, warunki kwalifikowania na praktykę, reguły przeprowadzania hospitacji praktyk, zadania opiekunów praktyk w miejscu ich odbywania.
3. Określenie celów uczenia się praktyk, z uwzględnieniem różnorodności miejsc ich odbywania i specyfiki tych celów w zależności od rodzaju instytucji przyjmującej oraz uzgodnienie tych celów z celami uczenia dla pozostałych zajęć ujętych w programie.
4. Zapewnienie w programie studiów I i II stopnia minimum 5 punktów ECTS w dziedzinie nauk społecznych.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 3

Postępowanie rekrutacyjne na studia I stopnia polega na przeliczeniu procentowego wyniku kandydatów, uzyskanego na egzaminie maturalnym, poprzez pomnożenie go przez odpowiedni współczynnik, w zależności od rodzaju przedmiotu i poziomu, na którym zdawany był egzamin maturalny. W ten sposób zapewniona zostaje przejrzystość i bezstronność postępowania rekrutacyjnego, w którym o przyjęciu na studia decyduje ranking punktowy, a jednocześnie jego selektywność poprzez preferowanie tych wybranych przedmiotów maturalnych (języka polskiego i obcego języka nowożytnego) za pomocą współczynnika, które zapewniają wstępną wiedzę i umiejętności niezbędne do osiągnięcia efektów uczenia się.

Przejrzystość i bezstronność cechuje też sposób traktowania w postępowaniu rekrutacyjnym wyników tzw. starej matury, matury międzynarodowej, dwujęzycznej, zagranicznej i olimpiad przedmiotowych. Postępowanie rekrutacyjne na studia II stopnia polega na punktowej ocenie wyników rozmowy kwalifikacyjnej, w której mogą wziąć udział posiadacze dyplomów z zakresu określonego w zasadach tego postępowania (licencjackich z historii sztuki, licencjackich i magisterskich z nauk humanistycznych i społecznych, licencjackich i magisterskich z uczelni artystycznych oraz z architektury). Zasady postępowania rekrutacyjnego nie określają jednak czy ograniczenie w postaci konieczności posiadania dyplomów z określonych kierunków studiów dotyczy także posiadaczy dyplomów zagranicznych. Dodatkowo w rozmowach kwalifikacyjnych z tymi ostatnimi obowiązuje inna skala punktowa (0-5) niż w analogicznej sytuacji dotyczącej posiadaczy dyplomów krajowych (0-30). Stwarza to sytuację nierównych szans w ubieganiu się o przyjęcia na studia. Rekomenduje się wyeliminowanie z procesu rekrutacji tych różnic w celu zapewnienia przejrzystości, równości szans i obiektywności tego procesu.

Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów oraz w innej uczelni, w tym w uczelni zagranicznej uregulowane są poziomie ogólnouniwersyteckim odpowiednimi uchwałami senatu Uniwersytetu w sprawie Regulaminu potwierdzania efektów uczenia się i zapewniają możliwość identyfikacji tych efektów oraz oceny ich adekwatności w stosunku do efektów uczenia się w programie historii sztuki. Oceny takiej dokonuje powoływana dla poszczególnych przypadków wydziałowa komisja, sposób działania której określa ww. regulamin.

Zasady i procedury dyplomowania na kierunku historia sztuki są jasno opisane w regulaminie studiów, przyjętym odpowiednią uchwałą senatu Uniwersytetu i obejmują wszystkie etapy tego procesu: od procedur zapisów na seminaRIA dyplomowe, zatwierdzania tematów prac po zasady składania prac i przeprowadzania egzaminów dyplomowych. Są one jednocześnie specyficzne dla kierunku, ponieważ tematy prac są proponowane przez prowadzących zajęcia, ale także uwzględniane są propozycje własne studentów. Tematy są dyskutowane na posiedzeniach Rady Instytutu, a następnie przez nią zatwierdzane. W ten sposób zachowana zostaje specyfika dyscyplinarna prac. Zasady te mają też charakter elastyczny, ponieważ istnieją procedury umożliwiające zmianę tematu i promotora prac dyplomowych. Przyjęto, że tematy prac powiązane być powinny z treściami kształcenia. Określone są także ich wymogi warsztatowe, a także odpowiedni dla danego stopnia studiów zakres świadomości metodologicznej, co w efekcie umożliwia w procesie ich oceniania określenie stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się.

Ogólne zasady weryfikacji i oceny osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się na kierunku historia sztuki sformułowane zostały w zarządzeniu władz Wydziału jako element wewnętrznego systemu

zapewnienia jakości kształcenia jako system weryfikacji efektów uczenia się na kierunkach studiów prowadzonych przez wydział. Zasady te określają zakres, metody oceny osiągania efektów uczenia się, sposoby dokumentowania oceny efektów uczenia się, zakres informacji na temat wymagań związanych z oceną osiągania tych efektów oraz sposobami ich przeprowadzania, który powinien zostać zawarty w sylabusach i podany do wiadomości studentów. Ogólne zasady wypełniają zatem kryteria bezstronności, rzetelności, przejrzystości, wymogu udzielania informacji zwrotnej. Dodatkowo proces oceniania podlega ankietyzacji, w trakcie której studenci przekazują informacje na temat procesu weryfikacji i oceny efektów uczenia się. Regulamin studiów przewiduje także dostosowanie elementów tego procesu do potrzeb osób niepełnosprawnych poprzez możliwość eksternistycznego zaliczania niektórych modułów zajęć. Ogólne zasady regulują także procedury postępowania w sytuacjach konfliktowych lub związanych z nieetycznym zachowaniem.

Regulamin studiów zapewnia równe traktowanie studentów w procesie weryfikacji i oceny stopnia osiągania efektów uczenia oraz bezstronność, i rzetelność tego procesu poprzez zdefiniowane koniecznych do spełnienia warunków egzaminowania i zaliczeń, a także uwzględnia prawa studentów o stwierdzonej niepełnosprawności do ustalenia indywidualnych form i terminów zaliczania poszczególnych przedmiotów. Szczegółowe zasady wystawiania ocen z danego przedmiotu i elementów składowych oceny końcowej (praca pisemna, odpowiedź ustna, prezentacja, test, itp.) są zawarte w sylabusach i przedstawiane przez prowadzącego studentom najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od rozpoczęcia semestru.

Tenże regulamin określa szczegółowe zasady zapewnienia studentowi informacji zwrotnej dotyczącej stopnia osiągnięcia efektów uczenia się w odniesieniu do procesu egzaminowania na każdym etapie studiów z zastosowaniem pojęcia "bez zbędnej zwłoki" w odniesieniu do terminu przekazania tej informacji, a także opisuje zasady ogólne zaliczania poszczególnych semestrów studiów.

Regulamin określa też ogólnouniwersyteckie zasady postępowania w sytuacjach konfliktowych związanych z weryfikacją i oceną efektów uczenia się. Student kwestionujący odmowę zaliczenia lub ocenę egzaminu ma prawo odwołać się do kierownika jednostki: dyrektora w przypadku zaliczenia, dziekana w przypadku egzaminu. Kierownicy jednostek podejmują wówczas decyzję o powołaniu bądź nie komisji, która przeprowadza ponownie zaliczenie lub egzamin, formułując ostateczną ocenę. W skład powoływanej w takich okolicznościach komisji, wchodzi również przedstawiciel studentów. Zasady te obejmują również zobowiązanie studentów do przestrzegania zasad etycznych, za których złamanie student ponosi odpowiedzialność dyscyplinarną i/lub karną.

Stosowane na kierunku historia sztuki metody weryfikacji i oceny efektów uczenia się są dobierane w zależności od rodzaju i charakteru konkretnego przedmiotu. Należą do nich egzaminy, zaliczenia, prace etapowe, prace dyplomowe, przy czym na kierunku preferuje się egzaminy ustne jako właściwą formę sprawdzania efektów uczenia się w obszarze humanistyki, pozwalającą także na sprawdzanie szeregu umiejętności nabytych przez studenta. Specyficzna dla kierunku jest praca studentów z obiektami artystycznymi w terenie, związana z różnymi formami dokumentacji zabytków. W trakcie tych zajęć studenci dokonują datowania, rozwarstwień chronologicznych, opisów, identyfikacji ikonograficznej, lekcji inskrypcji, które to prace oceniane są bezpośrednio po ich zakończeniu.

Różnorodność metod weryfikacji i ich dobór do poszczególnych przedmiotów zapewnia skuteczną weryfikację stopnia osiągania wszystkich efektów uczenia się.

Wymogi związane z przygotowaniem prac dyplomowych, etapowych, zajęć praktycznych pozwalają sformułować ocenę przygotowania studentów do własnej pracy naukowej.

Ocena opanowania języka obcego dokonuje się na historii sztuki w podwójny sposób. Z jednej strony studenci są zobowiązani do zaliczenia egzaminów weryfikujących stopień opanowania przez nich języka obcego, z drugiej, ze względu na przedmiot studiów, w sposób konieczny wykorzystywać muszą oni literaturę obcojęzyczną w trakcie przygotowywania prac etapowych i dyplomowych. W trakcie zajęć praktycznych niezbędna jest niejednokrotnie znajomość łaciny czy języka niemieckiego pozwalająca na odczytywanie inskrypcji czy np. materiałów archiwalnych.

Efekty uczenia się osiągnięte przez studentów uwidocznione są w postaci prac etapowych i dyplomowych. W odniesieniu do praktyk stosuje się uzgadniany ze studentami oraz instytucją przyjmującą program praktyk, podpisywany i oceniany przez przedstawiciela odpowiedniej instytucji i opiekuna praktyk.

Monitoring efektów uczenia w perspektywie pozycji absolwentów na rynku pracy prowadzi uczelniane Biuro Karier, które przekazuje wyniki analiz na poziom poszczególnych jednostek uczelni.

Prace dyplomowe powstające na I i II stopniu historii sztuki są wielostronnie zróżnicowane pod względem typu, zakresu omawianego materiału, rodzaju badanych artystycznych zjawisk i dzieł, a także przyjętych metod badawczych, choć wśród losowo wybranych prac nie wyłowiono przykładów prac, które głównym swoim tematem czyniłyby zagadnienia teoretyczne i metodologiczne. Prace te dotyczą architektury i urbanistyki, malarstwa, malarstwa ściennego, a także innych dziedzin sztuki różnych epok - od średniowiecza do współczesności. Poziom tych prac jest uzależniony od stopnia studiów. Prace licencjackie skupione są na węższym materiale i mają raczej charakter odtwórczy, prace magisterskie dotyczą zwykle szerszej problematyki lub głębiej analizują węższy zakres zjawisk, choć także zdarzają się wyróżniające się prace na I poziomie studiów, które przekraczają zwyczajowy poziom licencjatu, co należy ocenić pozytywnie. Przegląd prac wskazuje, że dotyczą one zagadnień z zakresu historii sztuki różnych obszarów i historycznych okresów, spełniają wymogi formalne dla prac odpowiedniego stopnia pod względem opanowania warsztatu badawczego oraz pisarstwa naukowego, a także pod względem sugerowanej w opisach wymagań objętości. Zarówno pod względem treściowym, jak formalnym losowo zweryfikowane prace dyplomowe z obu stopni studiów, świadczą o osiągnięciu przez studentów przyjętych na kierunku efektów uczenia się.

Poziomu i sposobu realizacji efektów uczenia na historii sztuki dowodzą także publikacje z udziałem studentów, wśród których można wymienić:

- Adam Pacholak, ZETO. Elektroniczny mózg miasta. Idea nowoczesnego Wrocławia a budynek ZETO, Wrocław 2019 (książka stanowiąca poprawioną wersję pracy magisterskiej obronionej u dr hab. Agnieszki Zabłockiej-Kos, prof. UWr i nagrodzona II miejscem w konkursie Tygodnia Polityka im. Mieczysława F. Rakowskiego)
- Barok na Broumovsku ze śląskiej perspektywy – historia i współczesność, red. A. Wojtyła, M. Wyrzykowska, Wrocław 2018 r. (z pracami następujących studentek: Evelina Kachynska, Maja Kwiecińska, Anna Sienkowska)
- Sylwia Pierucka, Od ogrodów warzywnych do wielkomiejskiej ulicy – architektura wschodniej części Gartenstrasse (od końca XVII w. do 1945 r.), „Rocznik Wrocławski” 13/14, 2016, s. 47-66
- Aleksandra Kloc, Nowoczesność wśród ruin. Osiedle PKWN (obecnie plac Legionów), „Rocznik Wrocławski” 13/14, 2016, s. 189-206.

Studenci historii sztuki wydają też własne pismo: „Dzieła i Interpretacje” Rocznik Studentów Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego: w którym ostatnio zamieszczono min. materiały Ogólnopolskiej Studencko-Doktoranckiej Konferencji Naukowej „Barok na Śląsku w oczach młodych badaczy”,

zorganizowanej przez Koło Naukowe Studentów Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego 13 czerwca 2018 r. (5 publikacji studentów i studentek I HSz UWr).

Wymienione publikacje, zróżnicowane pod względem tematycznym oraz zakresu historycznego i geograficznego są ściśle powiązane z koncepcją i zakresem kształcenia na historii sztuki na Uniwersytecie. Obejmują zarówno tematykę odnoszącą się do tematyki lokalnej (Śląsk) jak i europejskiej, a także są wynikiem praktycznego zastosowania umiejętności tworzących naukowy warsztat historyka sztuki.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 3

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk, prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Nie dotyczy

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 4

Nauczyciele akademicki, prowadzący zajęcia na kierunku historia sztuki UWr posiadają udokumentowany i aktualny dorobek naukowy, obejmujący ostatnie sześć lat pracy na uczelni. Dorobek ten odnosi się do dyscypliny historia sztuki/nauki o sztuce, a także do dyscypliny archeologia

(w przypadku wykładowcy, który, zgodnie ze swoimi kwalifikacjami, prowadzi zajęcia z historii sztuki starożytnej). Ponadto jednemu z pracowników, posiadającemu wykształcenie filozoficzne powierzono zajęcia z filozofii i estetyki, odpowiednio do jego przygotowania zawodowego. Dorobek naukowy pracowników historii sztuki UWr jest bogaty i zróżnicowany (publikacje w renomowanych czasopismach z zakresu historii sztuki oraz w cenionych wydawnictwach, wydawanie własnego, uznanego w środowisku kwartalnika „Quart”, w którym także publikacje studentów), zgodny z założonymi efektami uczenia się dla kierunku historia sztuki i kompetencjami badawczymi poszczególnych pracowników naukowo-dydaktycznych. Dorobek naukowy umożliwia właściwą realizację zajęć, zgodnie z nakreślonymi zadaniami dydaktycznymi i efektami uczenia się, a także pozwala na nabywanie przez uczestników zajęć właściwych kompetencji badawczych. Studenci mogą zdobywać kompetencje badawcze między innymi poprzez udział w seminariach (głównych i dodatkowych) oraz wyprofilowanych zajęciach o charakterze monograficznym. Służą temu także praktyki i staże, przede wszystkim w instytucjach muzealnych. Zdobywane przez studentów kompetencje badawcze są odbiciem realizowanego na kierunku dążenia do syntezy studiów nad lokalnym dziedzictwem kulturowo-artystycznym i szerokich perspektyw poznawczych, odzwierciedlających współczesne tendencje w historii sztuki.

Posiadane tytuły i stopnie naukowe oraz tytuły zawodowe pracowników Instytutu Historii Sztuki UWr umożliwiają w pełni prawidłową realizację zajęć. W tej chwili w Instytucie Historii Sztuki UWr pracuje 19 pracowników naukowo-dydaktycznych – 4 profesorów tytularnych, 6 doktorów habilitowanych oraz 9 doktorów. Dodatkowo 2 osoby, posiadające stopień doktora, zatrudnione są na stanowiskach dydaktycznych, a 2 osoby ze stopniem magistra na stanowiskach asystentów badawczych. Liczba pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych w stosunku do liczby studentów pozwala na właściwą realizację zajęć - w tej chwili łączna liczba studentów na wszystkich latach obu stopnia kształcenia wynosi 162.

Nauczyciele akademicki oraz pozostałe osoby posiadają udokumentowane doświadczenie i kompetencje dydaktyczne. Doświadczenie i kompetencje dydaktyczne zostały uwzględnione w procesie przypisania określonego typu zajęć poszczególnym nauczycielom akademickim, a także w ankietach studenckich, przygotowywanych po każdym semestrze zajęć. Również forma i sposoby weryfikacji efektów uczenia się w pracach etapowych stanowią świadectwo dobrego przygotowania dydaktycznego nauczycieli akademickich. Prace etapowe są oceniane merytorycznie i w sposób zrozumiały dla studentów. W ankietach studenci podnoszą m.in. właściwe przygotowanie dydaktyczne pracowników, a także zgodność ich profilu badań z prowadzonymi zajęciami.

Przydział zajęć poszczególnym nauczycielom akademickim jest zgodny z ich przygotowaniem badawczym i umiejętnościami dydaktycznymi, umożliwia właściwą realizację zajęć, odpowiednio do programu studiów i modelu przygotowania absolwenta. Obciążenia godzinowe są co prawda zróżnicowane, ale proporcjonalne (z reguły od 180 godz. do 210 i 240 godz., w zależności od stopnia i tytułu naukowego), odpowiadają nakreślonym zadaniami dydaktycznym. Młodszy pracownicy naukowcy nie są przeciążeni zadaniami dydaktycznymi. W opinii niektórych pracowników obciążenia dydaktyczne są dość rygorystycznie przestrzegane i trudno uzyskać obniżenie liczby godzin dydaktycznych, choć jest to możliwe. Zwracano także uwagę, iż liczba studentów w poszczególnych grupach jest zbyt duża, a wynika to z reguł przyjętych na całym Uniwersytecie. W związku z tym rekomenduje się zastosowanie większej elastyczności, jeśli chodzi o wymaganą liczbę uczestników na poszczególnych zajęciach.

Obciążenie godzinowe poszczególnych pracowników naukowo-dydaktycznych, zatrudnionych w Instytucie Historii Sztuki UWr jako podstawowym miejscu pracy, jest zgodne z wymaganiami, znacznie więcej niż 75 % zajęć jest prowadzonych przez nauczycieli akademickich zatrudnionych na

Uczelni jako pierwszym miejscu pracy. Liczba godzin, stanowiących pensum dydaktyczne, wynosi 240 godz. oraz 210 godz., w kilku przypadkach – dotyczy profesorów tytularnych – liczba powierzonych im godzin jest niższa. Należy jednak zauważyć, że w kilku przypadkach liczba zajęć przypadających na pracownika przekracza określone pensum, średnio o 20-40 godzin.

W związku z sytuacją pandemii od listopada roku akad. 2020/21 Instytut Historii Sztuki UWr realizuje zajęcia w formie zdalnej (wcześniej niektóre zajęcia odbywały się w formie stacjonarnej bądź hybrydowej).

Dobór nauczycieli akademickich i pozostałych osób, prowadzących zajęcia dydaktyczne, jest przejrzysty, adekwatny do konkretnych potrzeb dydaktycznych. Dobór pracowników uwzględnia we właściwym stopniu ich dorobek naukowy i doświadczenie dydaktyczne. Kryteria doboru są jasne i precyzyjne, określa je stosowny dokument - Uchwała Rady Dyscypliny Naukowej Nauki o Sztuce z dnia 4 grudnia 2019 roku. Należy zaznaczyć, że kryteria szczegółowe, dotyczące zatrudnienia pracowników w Instytucie Historii Sztuki UWr, każdorazowo określają kierownicy konkretnych zakładów, zgodnie z potrzebami naukowo-dydaktycznymi. Oprócz tego precyzyjnie przedstawiono stałe wymagania wobec kandydatów do zatrudnienia w dyscyplinie nauki o sztuce (odpowiednio na stanowisko adiunkta i na stanowisko profesora uczelni lub profesora).

Pracownicy dydaktyczni są oceniani przez studentów za pomocą ankiet, wypełnianych elektronicznie w systemie USOS po zakończeniu zajęć - ale przed zakończeniem semestru. Ponadto prowadzi się hospitacje zajęć pracowników. Oceny zajęć są następnie analizowane przez wydziałową komisję oceny jakości kształcenia - w ocenie tej bierze udział przedstawiciel Instytutu Historii Sztuki UWr. Wyniki ankiet są ponadto wykorzystywane przez władze Instytutu do stosownego poprawienia i aktualizacji programu studiów. Stopień zwrotu ankiet wynosi od 10-15 % do ponad 70 %, i z reguły wyraźnie sygnalizuje, które z prowadzonych zajęć są szczególnie wysoko oceniane przez studentów (niemal zawsze te zajęcia uzyskują stopę zwrotu ankiet nie mniejszą niż 60-70 %, co opisuje Raport z ewaluacji pracowników historii sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego na podstawie wyników ankiet studenckich w roku akad. 2019/2020, semestr zimowy, raport z 9 marca 2020).

W Instytucie Historii Sztuki UWr prowadzone są okresowe oceny działalności oraz dokonań pracowników Instytutu – oceny te odbywają się co 2 lata (w przypadku adiunktów) i co 4 lata (w przypadku pracowników z tytułem Profesora) - ankiety w tym zakresie obowiązują dla całego Wydziału. Ocen tych dokonuje się w oparciu o sprawozdania, przygotowywane przez poszczególnych nauczycieli akademickich. Ponadto w procesie oceny dydaktyki uwzględnia się ankiety wypełniane w systemie USOS przez studentów (przed końcem semestru).

Zarówno oceny okresowe pracowników, jak i ankiety wypełniane przez studentów mają realny wpływ na organizację procesu kształcenia - oceny okresowe i ankiety studenckie służą pomocą w przygotowywaniu i wdrażaniu modyfikacji programowych, szczególnie w odniesieniu do profilu planowanych seminariów licencjackich i magisterskich oraz wykładów o charakterze monograficznym. W analizach ocen bierze się także pod uwagę kwestie doskonalenia umiejętności poszczególnych pracowników, a wyniki ankiet są uwzględniane przy projektowaniu indywidualnych dróg rozwoju akademickiego.

Polityka kadrowa jest realizowana konsekwentnie, umożliwia właściwy rozwój kadry nauczycieli akademickich, jest stabilna i dostosowana do potrzeb dydaktycznych. Przyjęta polityka kadrowa zapewnia ciągłość, stabilność i poprawność procesu dydaktycznego. Proporcja liczby samodzielnych pracowników naukowo-dydaktycznych do adiunktów jest zrównoważona. Pracownicy Instytutu otrzymują odpowiednie wsparcie, umożliwiające rozwój naukowy – wsparcie to dotyczy także

bieżącego i wyczerpującego informowania pracowników o grantach lub stypendiach. Ponadto pracownicy zostali przeszkoleni w technikach prowadzenia zajęć na odległość, zresztą konieczność przygotowywania takich zajęć pojawiła się już wcześniej, w marcu w ubiegłym roku akademickim. Trzeba zaznaczyć, że Uczelnia prowadzi cotygodniowe webinaria, poświęcone doskonaleniu technik zajęć na odległość. Na Uczelni działa Uniwersyteckie Centrum Kształcenia na Odległość, którego funkcjonowanie jest dobrze oceniane przez pracowników. Nauczyciele akademicy uzyskują bezpośrednie wsparcie i doradztwo w kwestii prowadzenia zajęć online.

Realizowana polityka kadrowa umożliwia rozwiązywanie konkretnych konfliktów czy sporów, co zresztą zostało potwierdzone na spotkaniach z pracownikami Instytutu. Choć sposoby rozwiązywania konfliktów nie są sformalizowane na poziomie Instytutu, nie zgłaszano żadnych zastrzeżeń w tym zakresie.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 4

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Kadra nauczycieli akademickich i pozostałych pracowników, zatrudnionych w Instytucie Historii Sztuki UW, jest bardzo dobrze przygotowana do realizacji procesu dydaktycznego oraz prowadzenia badań. Wszyscy pracownicy posiadają odpowiednie i udokumentowane przygotowanie merytoryczne, zgodne z profilem i charakterem prowadzonych zajęć. Pracownicy naukowo-dydaktyczni posiadają stopnie i tytuły naukowe w dyscyplinach historia sztuki/nauki o sztuce, archeologia i filozofia, co w pełni jest zgodne z wymogami i profilem realizowanych przez nich zajęć. W stosunku do liczby studentów kadra jest najzupełniej wystarczająca. Powierzenia zajęć oraz liczba godzin realizowanych przez nauczycieli akademickich są odpowiednie i zgodne z wymogami. Przypisanie zajęć poszczególnym pracownikom odpowiada ich specjalizacji badawczej i umożliwia właściwą realizację prowadzonego procesu dydaktycznego. Zasady zatrudniania nowych pracowników są przejrzyste i precyzyjnie określone. Pracownicy naukowo-dydaktyczni zostali odpowiednio przygotowani do prowadzenia zajęć zdalnych, techniki zdalnego uczenia są stale udoskonalane i monitorowane przez stosowne agendy uniwersyteckie. Nauczyciele akademicy poddawani są okresowym ocenom, zgodnie z zasadami przyjętymi na całym Wydziale, a zajęcia są oceniane przez studentów. Wyniki ocen są właściwie uwzględniane w doskonaleniu procesu dydaktycznego, jak i w podnoszeniu kwalifikacji pracowników. Polityka kadrowa jest właściwa i konsekwentna, pozwala na odpowiednią realizację zajęć, jak również na rozwój kadry dydaktycznej. Pracownicy otrzymują odpowiednie wsparcie zarówno w procesie nauczania, jak i w rozwoju własnych ścieżek badawczych.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Nie dotyczy

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 5

Sale dydaktyczne i pracownie w Instytucie Historii Sztuki UW są odpowiednio wyposażone i dobrze przygotowane do prowadzenia zajęć, umożliwiając właściwą realizację procesu nauczania i uczenia się. Wszystkie zajęcia odbywają się w jednym budynku, usytuowanym w centrum Starego Miasta, co pozwala na łatwy i cenny dostęp do bardzo licznych obiektów zabytkowych. Dzięki temu część zajęć można prowadzić w żywym i bezpośrednim kontakcie z dziełami architektury i sztuki. Obecnie Instytut dysponuje 2 salami wykładowymi, 4 salami seminaryjnymi oraz pracownią komputerową, co w pełni zaspokaja potrzeby naukowo-dydaktyczne Instytutu. Wszystkie sale dydaktyczne wyposażono w ekrany podwieszane i rzutniki multimedialne (a także rzutniki analogowe), sterowane komputerami z dostępem do sieci, umożliwiając w ten sposób prezentacje multimedialne, niezbędne w kształceniu z zakresu dziejów sztuki. Wyposażenie dydaktyczne w pełni pozwala na osiągnięcie przez studentów planowanych efektów uczenia się, a także jest adekwatne pod względem warunków przyszłej pracy badawczej – zawodowej. Stan oraz wyposażenie sal i pracowni instytutowych został zaprezentowany za pomocą dobrze przygotowanych materiałów wizualnych. Infrastruktura informatyczna oraz wyposażenie techniczne pomieszczeń są nowoczesne i odpowiadają wymogom współczesnej historii sztuki. Infrastruktura ta jest dobrze dostosowana do potrzeb studentów, a także do aktualnych wyzwań badawczych, umożliwia oprawną realizację efektów uczenia się.

Liczba oraz wielkość sal dydaktycznych jest odpowiednia do liczby studentów i pozwala na realizację zamierzonych efektów uczenia się. Studenci dysponują 14 w pełni wyposażonymi stanowiskami komputerowymi (także skanery i drukarki, dostęp do ksero), co w pełni zaspokaja potrzeby dydaktyczne i umożliwia także rozwijanie własnych badań.

Biblioteka Instytutu znajduje się w budynku Instytutu, jest łatwo dostępna. Biblioteka i czytelnia dysponują w sumie 7 komputerami, 3 drukarkami i kserokopiarką. Liczba miejsc w czytelni jest w pełni wystarczająca (30 miejsc), warunki korzystania ze zbiorów bibliotecznych są odpowiednie do potrzeb studentów. Ze względu na ograniczenia lokalowe magazynu, studenci nie mają wolnego dostępu do półek z książkami. Studenci mogą bez przeszkód fotografować i kserować materiały biblioteczne; w związku z pandemią, mogą także zamawiać skany potrzebnych materiałów. Część zbiorów jest dostępna tylko na miejscu – jest to uzależnione od liczby egzemplarzy danej pozycji książkowej, jak również od tego, jak rzadka i cenna jest konkretna książka. Korzystanie z zasobów biblioteki w formie tradycyjnej i cyfrowej nie natrafia na żadne utrudnienia. Zgłoszono jednak zastrzeżenia co do funkcjonowania międzynarodowej wypożyczalni międzybibliotecznej - bardzo wysoki koszt sprowadzenia książek z bibliotek zagranicznych. W związku z tym rekomenduje się podjęcie starań o obniżenie tych opłat.

Infrastruktura dydaktyczna naukowa i biblioteczna spełnia wszelkie wymogi BHP. Magazyny biblioteczne dysponują na razie wystarczającą powierzchnią na przechowywanie zbiorów, ale należy mieć na uwadze stopniowe powiększanie się liczby książek i czasopism.

Studenci mają łatwy dostęp do sieci bezprzewodowej, a także do pomieszczeń dydaktycznych i zasobów infrastrukturalnych Instytutu dla realizacji własnych badań i zainteresowań poza godzinami zajęć. Mogą wypożyczać i korzystać z urządzeń komputerowych i multimedialnych.

Infrastruktura naukowa, dydaktyczna i biblioteczna jest w pełni dostosowana do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Dotyczy to zarówno zlikwidowanych barier architektonicznych, jak i dostępu do technologii informatycznych i multimedialnych.

W przypadku kształcenia na odległość studenci mają zapewniony dostęp do wszelkich koniecznych elementów struktury informatycznej.

Zasoby biblioteczne na kierunku historia sztuki UWr są w pełni wystarczające. Dostępne publikacje, czasopiśmiennictwo oraz elektroniczne bazy danych (najlepsze, jakie są w tej chwili dostępne, bogate i zróżnicowane, jeśli chodzi nie tylko o historię sztuki, lecz i pokrewne dziedziny wiedzy, jak choćby Elsevier, Cambridge University Press, Wiley baza JSTOR, możliwość korzystania z Cyfrowej Wypożyczalni Publikacji Naukowych – Academica; ponadto: uczelniane bazy danych wchodzące w skład Dziedzictwa Kulturowego: Piastowskie Kolekcje; Śląskie Archiwum Ikonograficzne; Interaktywna multimedialna bibliografia Śląska; „Dziedzictwo Regionu i Europy”. Cymelia; Imago Silesiae Inferioris online - szczególnie istotne ze względu na nacisk położony w programie studiów na pogłębioną wiedzę z zakresu dziejów sztuki Śląska i Wrocławia) odpowiadają wymogom kształcenia i prowadzenia badań na kierunku, umożliwiają osiągnięcie zaplanowanych efektów nauczania i uczenia się, a także mogą być wykorzystywane do prowadzenia samodzielnych studiów. Zasoby biblioteczne są łatwo dostępne i umożliwiają właściwą oraz skuteczną realizację zajęć.

Zasoby biblioteczne odpowiadają wymogom, zawartym w sylabusach zajęć. Liczba książek jest wystarczająca - według danych z końca 2018 roku wynosi 32 365 woluminów wydawnictw zwartych, 8878 woluminów czasopism (417 tytułów) i 16 625 jednostek inwentarzowych zbiorów specjalnych (map, mikrofilmów, diapozytywów, prac dyplomowych etc. Pewne problemy powoduje dosyć wydłużony proces udostępniania nowych książek czytelnikom, ale jest to związane z przyjętym na UWr sposobem katalogowania książek. Jednak po części problem ten wynika także z niedostatecznej bazy informatyczno-komputerowej, pozostającej do dyspozycji pracowników biblioteki – rekomenduje się unowocześnienie oraz rozbudowanie infrastruktury komputerowo-informatycznej biblioteki w najbliższym czasie.

Zasoby biblioteczne są dostępne zarówno w formie tradycyjnej, jak i w postaci elektronicznych (internetowych) baz danych – trzeba zaznaczyć, że studenci i pracownicy Instytutu historii Sztuki UWr mają dostęp do bardzo szerokiej oferty takich baz.

Studenci z niepełnosprawnościami mają dostęp do elektronicznych baz danych, nie ma tutaj żadnych kłopotów czy ograniczeń.

W przypadku kształcenia zdalnego studenci otrzymują materiały w formie różnych prezentacji multimedialnych, mogą także korzystać w pełni z zasobów internetowych. Prezentacje multimedialne, wykorzystywane w trakcie zajęć zdalnych przez nauczycieli akademickich, są przygotowywane starannie i dobrze oceniane przez uczestników zajęć.

W Instytucie prowadzi się okresowe przeglądy stanu infrastruktury naukowej, dydaktycznej i bibliotecznej, a także jej dostosowania do zmieniających się potrzeb i warunków (jak w okresie wybuchu pandemii). Pracownicy i studenci mogą w takich sytuacjach zgłaszać swoje postulaty i określać potrzeby dydaktyczno-badawcze. Pracownicy oraz studenci mogą występować o zakup konkretnych pozycji bibliograficznych (rocznie pozyskuje się w ten sposób około 500 pozycji), budżet na zakupy do biblioteki jest wystarczający, w funkcjonowaniu Instytutu przykładą się szczególną wagę do uzupełniania zasobów bibliotecznych (także na rynku antykwarycznym). Studenci i pracownicy mogą ponadto zgłaszać swoje uwagi co do poszerzenia i unowocześnienia infrastruktury informatycznej. Trzeba jednak zaznaczyć, że zarówno studenci, jak i pracownicy Instytutu zwracali podczas spotkań uwagę na konieczność usprawnienia opieki nad infrastrukturą informatyczną

w Instytucie, a także nad wyposażeniem fotograficznym, które wymaga szczególnej troski. Rekomenduje się w związku z tym podjęcie działań zmierzających do polepszenia funkcjonowania infrastruktury informatycznej oraz wyposażenia fotograficznego Instytutu, które pozostaje nadal istotnym narzędziem sporządzania dokumentacji i prowadzenia zadań badawczych w takiej dziedzinie, jaką jest historia sztuki.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 5

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Infrastruktura oraz zasoby edukacyjne, wykorzystywane w procesie edukacji i w prowadzeniu badań w Instytucie Historii Sztuki UWr, są w pełni wystarczające. Liczba sal dydaktycznych, ich powierzchnia, rozmieszczenie oraz wyposażenie umożliwiają realizację procesu dydaktycznego i osiągnięcie przez studentów zamierzonych efektów uczenia się. Wyposażenie i infrastruktura komputerowo-informatyczna, w tym dostęp do nowoczesnych baz danych, spełnia wymogi niezbędne dla prowadzenia zajęć i badań na kierunku historia sztuki. W przypadku prowadzenia zajęć na odległość (sytuacja pandemiczna) infrastruktura spełnia swoją funkcję. Studenci mają dostęp do sal dydaktycznych i wszystkich narzędzi po godzinach zajęć. Zarówno sale, jak i wyposażenie oraz infrastruktura są dostosowane do potrzeb studentów z niepełnosprawnościami. Biblioteka jest dobrze wyposażona i łatwo dostępna, literatura zgromadzona w zbiorach bibliotecznych odpowiada zarówno współczesnemu stanowi wiedzy z zakresu historii sztuki, jak także sylabusom i wymaganiom formułowanym wobec uczestników zajęć. Zbiory biblioteki są uzupełniane na bieżąco, studenci i wykładowcy mogą zgłaszać swoje potrzeby i sugestie co do nabywanych przez Instytut Książek. W Instytucie prowadzi się okresowy monitoring stanu infrastruktury oraz zasobów edukacyjnych. W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Nie dotyczy

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 6

Instytut Historii Sztuki UWr współpracuje z wieloma podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego. Należą do nich różnorodne instytucje, których celem jest ochrona dziedzictwa artystycznego, jego przechowywanie, opracowanie i udostępnianie: na przykład są to liczne muzea z terenu Wrocławia (np. Muzeum Narodowe we Wrocławiu, Muzeum Architektury we Wrocławiu, Muzeum Współczesne Wrocław), Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków we Wrocławiu, Biuro Miejskiego Konserwatora we Wrocławiu, Fundacja dla Ostrowa Tumskiego, Narodowy Zakład im. Ossolińskich, archiwa miejskie.

Wszystkie te instytucje stanowią ważne, potencjalne miejsce pracy dla absolwentów kierunku, a rodzaj podejmowanej z nimi współpracy jest w pełni zgodny z celami kształcenia i koncepcją kształcenia na kierunku. Należy podkreślić, że w programie studiów dużą wagę przypisuje się do pogłębionej i wszechstronnej znajomości sztuki Śląska i Wrocławia, co stanowi doskonałe przygotowanie do podjęcia przyszłej aktywności zawodowej w instytucjach muzealnych i ochrony zabytków. Współpraca z muzeami, galeriami sztuki, czy działami administracji państwowej, odpowiedzialnej za ochronę zabytków, odpowiada dyscyplinie nauki o sztuce, do której kierunek został przypisany.

W ramach współpracy z różnymi instytucjami z otoczenia społeczno-gospodarczego, Instytut realizuje praktyki, staże, szkolenia dla studentów. Współpraca w ramach organizacji praktyk i staży ma charakter stały i systematyczny, co znalazło także potwierdzenie na spotkaniu z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego. W jednej z galerii, reprezentowanej na spotkaniu z przedstawicielami otoczenia społeczno-gospodarczego, co roku 6-8 studentów realizuje staże, albo zdobywa doświadczenie przy organizacji wystaw, czasami bardzo dużych przedsięwzięć o znaczeniu międzynarodowym - np. "Twórczość rodziny Breughlów". Dobrze rozwija się także współpraca z Muzeum Współczesnym we Wrocławiu - tutaj odbywają się praktyki kuratorskie oraz "redakcyjne" - tzn. związane z przygotowywaniem katalogów wystaw. Współpraca ta pozwala ponadto na zdobycie wiedzy co do aktualnych potrzeb na rynku pracy.

Instytut na bieżąco stara się monitorować współpracę z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i skuteczności form współpracy, zwłaszcza w odniesieniu do praktyk. Słabością jest brak stałych, precyzyjnie dookreślonych konsultacji, które umożliwiłyby większe wykorzystanie oczekiwań pracodawców w procesie kształtowania programu studiów. Przy Wydziale działa od pewnego czasu Rada Interesariuszy Zewnętrznych, ale rekomenduje się włączenie przedstawicieli otoczenia społeczno-gospodarczego – w formie stałych konsultacji – do prac nad modyfikacją programu studiów i praktyk, uwzględniającą zmieniające się warunki i wymagania na rynku pracy dla absolwentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 6

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Współpraca Instytutu z podmiotami otoczenia społeczno-gospodarczego rozwija się w sposób zgodny z wymogami programu studiów, oczekiwaniami studentów, pozwala na realizację zamierzonych efektów uczenia się. Współpraca ta dotyczy przede wszystkim organizacji praktyk, staży i szkoleń, i obejmuje instytucje życia kulturalno-artystycznego, w których absolwenci historii sztuki najczęściej podejmują pracę. Współpraca z tymi instytucjami jest w pełni zgodna z charakterem kierunku i przypisaniem go do dyscypliny nauki o sztuce.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Nie dotyczy

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 7

Umiędzynarodowienie procesu kształcenia pod kątem jego rodzaju, zakresu i zasięgu odpowiada potrzebom studiowania na kierunku historia sztuki, jest zgodne z charakterem kierunku, koncepcją i celami kształcenia. Studenci Instytutu Historii Sztuki UWr mogą w ramach programu Erasmus wybierać studia zagraniczne z bardzo szerokiej oferty. Instytut ma w tej chwili podpisanych 20 umów, w tym z cieszącymi się renomą ośrodkami uniwersyteckimi i badawczymi (na przykład: Philipps-Universitaet w Marburgu, Ludwig Maximilians Universitaet w Monachium – stypendia Leonhard Moll Stiftung, Freie Universitaet w Berlinie, Martin Luther Universitaet w Halle, uniwersytety z Czech, Francji – Nantes, Portugalii, Italii). W ramach wyjazdu studenci mogą podejmować studia bądź realizować praktyki, które cieszą się bardzo dużym i rosnącym zainteresowaniem. Na kierunku istnieje szeroka i zróżnicowana oferta zajęć w języku angielskim w ramach tzw. *European Cultures*. W ciągu ostatnich sześciu lat z możliwości wyjazdu na studia i praktyki na uczelniach zagranicznych skorzystało 49 studentów kierunku.

Na kierunku podejmuje się różnorodne działania, mające na celu zwiększenie możliwości międzynarodowej aktywności nauczycieli akademickich i studentów. Instytut może się pochwalić dużą aktywnością zagraniczną swoich pracowników: na przykład długoterminowe wyjazdy w ramach Gastprofessur na uniwersytecie w Halle, wykłady na Uniwersytecie Hebrajskim w Jerozolimie i w Tomsku, wykłady w Institut fuer Kunstgeschichte w Wiedniu, liczne wyjazdy w ramach Erasmus + Staff Mobility, cementujące współpracę ze znanymi ośrodkami historii sztuki w Europie, wyjazdy w ramach grantów). Oprócz tego Instytut podejmuje starania, których celem jest podpisywanie nowych umów z uniwersytetami poza granicami kraju, szczególnie z uczelniami anglojęzycznymi (Holandia, Anglia, ale nie tylko, także Hiszpania, Meksyk). Ważnym elementem tych działań jest ponadto zapraszanie uczonych z zagranicy z wykładami dla studentów. Wykłady te, cieszące się dużym zainteresowaniem, swoją tematyką dostosowane są do treści programowych studiów.

W Instytucie prowadzi się stały przegląd sytuacji umiędzynarodowienia procesu nauczania, mobilności studentów i mobilności nauczycieli akademickich. Wnioski wyciągnięte na tej podstawie służą następnie podejmowaniu działań, których celem jest rozszerzenie współpracy międzynarodowej. Ze względu na tradycje badawcze i położenie, szczególnie rozwija się współpraca z uczelniami niemieckimi.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 7

Kryterium spełnione

Uzasadnienie

Proces umiędzynarodowienia kształcenia w Instytucie Historii Sztuki UWr i mobilności międzynarodowej pracowników jest w pełni zgodny z charakterem kierunku, a także koncepcją i celami kształcenia. Oferta współpracy z zagranicznym ośrodkami, skierowana do studentów, jest szeroka i obejmuje renomowane ośrodki uniwersyteckie. Stopień mobilności nauczycieli akademickich i ich współpraca z zagranicznymi instytucjami są bogate i pogłębiane. Pracownicy prowadzą zajęcia i odbywają staże w ośrodkach zagranicznych, podejmuje się starania o przyjazdy zagranicznych

uczonych z wykładami. Stopień umiędzynarodowienia jest przedmiotem okresowych analiz, studenci także mogą zgłaszać swoje postulaty i oczekiwania.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Nie dotyczy

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 8

System wsparcia studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, zawodowym, naukowym oraz w wejściu na rynek pracy jest zróżnicowany i stosunkowo dobrze zorganizowany. Uczelnia wspiera studentów na wielu płaszczyznach, jednak z perspektywy studenckiej, jednym z najistotniejszych elementów takiego wsparcia jest współpraca i bieżący kontakt z wykładowcami. Studenci mają swobodną możliwość konsultacji z wykładowcami podczas dyżurów dwa razy w tygodniu.

Za wsparcie studentów w zakresie rozwoju umiejętności miękkich oraz przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej na rynku pracy odpowiada Biuro Karier Uniwersytetu Wrocławskiego. W ofercie biura znajdują się między innymi indywidualne sesje coachingowe oraz doradztwa zawodowego. Warty podkreślenia jest fakt, iż Biuro Karier działa online. Do dyspozycji pozostaje również doradca zawodowy, udzielający indywidualnych porad. Oferta Biura wspiera studentów w rozwoju zawodowym oraz wspomaga ich na każdym etapie rekrutacji w miejscach pracy. Okazją do poznania rzeczywistości rynku pracy są spotkania z pracodawcami, które cyklicznie organizuje Biuro Karier.

W przypadku zaangażowania studenta bądź studentów w projekty naukowe wyznaczany jest opiekun naukowy, który nadaje kierunek dalszemu przebiegowi studiów. Studenci do osiągania bardzo dobrych wyników w nauce oraz zaangażowania w projekty naukowe, motywowani są poprzez Stypendium Rektora UWr, Stypendium Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Studenci osiągający najwyższe wyniki mogą, na podstawie umowy z Uniwersytetem w Monachium, odbyć roczną praktykę konserwatorską, połączoną ze studiami w Monachium. Na Uniwersytecie funkcjonuje program grantów i stypendiów dla studentów i doktorantów – Młody Badacz 2020-2025.

Instytut posiada podstawowy system wsparcia studentów wybitnych. Studenci wyróżniający się swoimi wynikami w nauce, po uzyskaniu zgody dyrektora instytutu indywidualizują i rozszerzają program studiów. Studia według indywidualnego programu studiów student może podjąć po uzyskaniu pozytywnej opinii opiekuna naukowego i zaliczeniu pierwszego roku studiów I stopnia i jednolitych pięcioletnich studiów magisterskich oraz pierwszego semestru studiów II stopnia. Przy decyzji Dziekan bierze pod uwagę średnią ocen ze studiów oraz opinię wydziałowego koordynatora ds. studentów uzdolnionych.

Uniwersytet umożliwia studentom podjęcie aktywności artystycznych, sportowych, organizacyjnych oraz charytatywnych. Studenci mają możliwość rozwijania kompetencji społecznych poprzez działalność w samorządzie studenckim i organizacjach studenckich. Na Uniwersytecie funkcjonuje Akademicki Związek Sportowy, dający możliwość aktywności sportowej. Studenci Instytutu Historii

Sztuki mają możliwość, najczęściej we współpracy ze studentami ASP, organizacji wystaw w galerii Szewska 36.

Wsparcie w procesie uczenia się dostosowane jest do potrzeb różnych grup studentów. Studentki w ciąży oraz studenci rodzice mogą otrzymać urlop dziekański bądź indywidualną organizację studiów. Uczelnia przyznaje również stypendium dla studentów z niepełnosprawnościami. Zespół ds. obsługi studentów i doktorantów z niepełnosprawnością realizuje zadania związane ze stwarzaniem osobom niepełnosprawnym warunków do pełnego udziału w procesie przyjmowania na uczelnię w celu odbywania kształcenia, kształceniu, prowadzeniu działalności naukowej.

Działalność zespołu polega m.in. na wsparciu w zakresie: dojazdów na uczelnię na terenie Wrocławia, wsparcia asystenta dydaktycznego, kursu orientacji przestrzennej, indywidualnego lektoratu języka obcego objętego programem studiów, Poradni Psychologicznej, wypożyczalni sprzętów i urządzeń specjalistycznych, adaptacji materiałów dydaktycznych. Ponadto na Wydziale rozpoczęto procedur zakupu urządzenia lektorskiego – specjalistycznego sprzętu dla osób niewidomych i słabo widzących, które służy do odczytywania tekstu. Warto również zaznaczyć, że studenci z niepełnosprawnościami mogą korzystać ze zmian sposobu uczestnictwa w zajęciach oraz składania egzaminów. Uczelnia zapewnia również studentom z niepełnosprawnościami miejsce w Domu Studenta.

Na poziomie Instytutu skargi i wnioski studentów rozpatrywane są przez zastępcę dyrektora ds. dydaktycznych. Na Wydziale zajmuje się tym prodziekan ds. studenckich i relacji z otoczeniem oraz prodziekan ds. dydaktycznych i socjalnych. Na poziomie Uczelni skargi rozstrzygają Dział Spraw Studenckich i Dział Nauczania.

Studenci obligatoryjnie uczestniczą w szkoleniu BHP organizowanym na poziomie Uczelni. Na Uniwersytecie funkcjonują procedury antydyskryminacyjne, ponadto funkcjonuje Rzecznik ds. równego traktowania i przeciwdziałania dyskryminacji oraz komisja ds. równego traktowania. Uniwersytet zapewnia studentom wsparcie psychologiczne w ramach Poradni Psychologicznej UWr.

Na stronie internetowej Uniwersytetu znajduje się obszerna instrukcja dotycząca obsługi platform elearningowych, problematycznym jest jednak brak szkoleń przygotowujących do udziału w zajęciach z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Wsparcie studentów nie obejmuje także rozwijania kompetencji cyfrowych i kompetencji im towarzyszących. Rekomenduje się przeprowadzenie szkoleń dotyczących obsługi systemu e-learningowego oraz umiejętności cyfrowych i im towarzyszących. Przeprowadzona została ewaluacja zadowolenia studentów z jakości zajęć prowadzonych z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość. Zajęcia zdalne są odpowiednio zorganizowane, a studenci mogą uzyskać stosowną pomoc w przypadku problemów. Informatyzacja Instytutu jest na niskim poziomie. Rejestracje na przedmioty fakultatywne a także na seminaria prowadzone są poprzez wpis na kartkę leżącą na korytarzu a kryterium przyjęcia na seminarium nie są kompetencje czy zainteresowania naukowe a kolejność wpisów.

Motywacja studentów do osiągania lepszych wyników jest osiągana poprzez stypendium Rektora dla najlepszych studentów. Oprócz wysokich wyników w nauce premiowana jest działalność naukowa, społeczna, sportowa oraz artystyczna.

Kompetencje kadry wspierającej proces nauczania i uczenia się, w tym kadry administracyjnej odpowiadają potrzebom studentów i umożliwiają wszechstronną pomoc w rozwiązywaniu spraw studenckich.

W Instytucie funkcjonuje Koło Naukowe Studentów Historii Sztuki. Koło otrzymuje wsparcie finansowe od Rady Kół Naukowych oraz Prorektora Uniwersytetu Wrocławskiego ds. studenckich. System przyznawania dofinansowań jest zbiurokratyzowany w stopniu znacznym, co powoduje, iż studenci

wolą rozliczać koszty udziału w konferencjach naukowych z własnych środków niż wnioskować o dofinansowanie. Rekomenduje się ułatwienie i odbiurokratyzowanie procedur rozliczania środków. Instytut dysponuje niewielką liczbą sal co utrudnia organizowanie konferencji i wykładów. Koło ma możliwość korzystania z pokoju biurowego.

W kontaktach z administracją Instytutu i pracownikami naukowo-dydaktycznymi studenci reprezentowani są przez starostów poszczególnych grup lub lat studiów. W związku z tym, iż Instytut Historii Sztuki jest częścią Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych UWr, reprezentantem studentów jest Wydziałowa Rada Samorządu Studentów WNHIP. Na poziomie Uniwersytetu, studentów reprezentuje Zarząd Samorządu Studentów Uniwersytetu Wrocławskiego i Parlament Studentów UWr. Problematyczny jest brak kontaktu studentów Instytutu z WRSS i PSUWr, przez co trudno jest mówić o realnej reprezentacji. Studenci kierunku historia sztuki nie mają przedstawiciela w WRSS, co więcej, w ich ocenie organ ten nie jest zainteresowany sprawami studentów Instytutu. Instytut nie przekazuje samorządowi studenckiego programów studiów w celu zaopiniowania na podstawie art. 28 ust. 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, zaleca się zasięganie opinii odpowiedniego organu samorządu studenckiego w przedmiocie zmian programu studiów. Studenci kierunku, z własnej inicjatywy, złożyli postulaty dotyczące programu studiów władzom Instytutu. Zorganizowano spotkanie, jednak żadne postulaty nie zostały uwzględnione. Studenci zgłaszają wiele uwag do programu studiów w sposób nieformalny.

Udział studentów w ocenie udzielanego im wsparcia zapewniony jest poprzez studencką ankietę oceniającą wsparcie studentów. Studenci mają możliwość oceny kadra wspierającej proces kształcenia w ramach ankiet studenckich poprzez system USOS. Przedstawiciele studentów uczestniczą w monitorowaniu systemu wsparcia studentów poprzez cykliczną ocenę komisji socjalnej i komisji dydaktycznej Samorządu Studentów.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 8

Kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Wsparcie studentów kierunku historia sztuki w Instytucie Historii Sztuki Uniwersytetu Wrocławskiego w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiągnięciu efektów uczenia się oraz w przygotowania do prowadzenia działalności zawodowej w obszarach zawodowego rynku pracy właściwych dla kierunku, motywuje studentów do osiągnięcia bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich. Studenci nie mają wpływu na formę programu studiów, do którego zgłaszają jednocześnie wiele zastrzeżeń.

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących. W analizie stanu faktycznego zostało sformułowane zalecenie dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z nieprawidłowości dotyczących zasięgania opinii samorządu studenckiego w przedmiocie programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Zaleca się zasięgnięcie opinii odpowiedniego organu samorządu studenckiego w przedmiocie zmian programu studiów.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 9

Uczelnia i Jednostka zapewniają publiczny dostęp do informacji o kształceniu dla szerokiego grona odbiorców, przy czym rozmieszczenie treści na stronach internetowych oraz sposób nawigowania nie są do końca intuicyjne. Nowoczesna i niewątpliwie atrakcyjna graficznie strona główna Uniwersytetu dostosowana jest do potrzeb osób niedowidzących (możliwość powiększenia czcionki oraz wersja kontrastowa). Jednakże strony Wydziału Nauk Historycznych i Pedagogicznych oraz Instytutu Historii Sztuki pozbawione są tych udogodnień. Rekomenduje się dostosowanie ich do standardów obowiązujących na stronie głównej UWr. Strona Instytutu, na której przede wszystkim zamieszczone są informacje związane ze studiami, dostosowana jest do korzystania z urządzeń mobilnych. Znajdują się na niej program studiów, w tym efekty uczenia się oraz sylabusy, a ponadto zasady dyplomowania i regulamin studiów. Na stronie Instytutu Historii Sztuki figurują przygotowane według różnych wzorów sylabusy do przedmiotów prowadzonych przez pracowników macierzystego Instytutu i nie zawsze w terminie aktualizowanych, brakuje natomiast sylabusów do przedmiotów prowadzonych przez pracowników innych jednostek. Jednocześnie część sylabusów opublikowana jest w systemie USOS. Prowadzi to do swoistego szumu informacyjnego i nie zapewnia kompleksowej informacji o wszystkich przedmiotach w jednym miejscu, zmuszając do poszukiwania programów poszczególnych przedmiotów na stronach różnych jednostek UWr, przy czym np. na stronach Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych znajduje się zakładka „Treści programowe, sylabusy”, pod którą figuruje opis treści programowych dla poszczególnych języków obcych, ale nie ma informacji np. o formie i metodach weryfikacji efektów uczenia się czy kryteriach oceniania. Te ostatnie informacje zlokalizowane są w innej zakładce. Rekomenduje się ujednolicenie formy sylabusów oraz miejsca ich publikowania.

Niewątpliwą słabością w publicznym dostępie do informacji jest zamieszczenie wiadomości dotyczących funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia na stronie głównej Uniwersytetu w zakładce „Nauka”, w której nie są upubliczniane żadne raporty. Rekomenduje się stworzenie odrębnego serwisu poświęconego informowaniu o systemie zapewniania jakości kształcenia.

Uczelnia zapewnia rozbudowaną informację dla kandydatów na studia, opis stawianych im oczekiwań, możliwości podejmowania pracy zawodowej po studiach oraz zasady rekrutacji, ale nie przedstawia żadnych informacji dotyczących losów absolwentów oraz możliwości podjęcia studiów w wyniku procedury uznawania efektów uczenia się uzyskanych poza systemem studiów.

Zakres dostępnych informacji (możliwych do odszukania) związanych z procesem kształcenia zamieszczonych na stronach internetowych Uniwersytetu Wrocławskiego ilustruje poniższa tabela:

Lp.	Zapewnienie informacji na stronach internetowych	TAK/NIE
1.	Sylwetka absolwenta (cele kształcenia, w tym wskazanie obszarów zatrudnienia/branż zawodowych i możliwości dalszego kształcenia).	Tak
2.	Przyznawane kwalifikacje i tytuły zawodowe	Tak
3.	Zasady rekrutacji	Tak
4.	Zasady potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych poza szkolnictwem wyższym	Nie
5.	Zasady uznawania efektów uczenia uzyskanych w szkolnictwie wyższym	Nie
6.	Kierunkowe efekty uczenia się	Tak
7.	Aktualne programy studiów	Tak
8.	Sylabusy	Tak
9.	Kompletność sylabusów	Nie
10.	Zasady przeprowadzania i zaliczania praktyk zawodowych	
11.	Zasady dyplomowania (kryteria merytoryczne)	Tak
12.	Erasmus	Tak
13.	Most	Tak
14.	Informacje o wykładowcach (w tym godziny konsultacji i możliwości kontaktu)	Tak
15.	Harmonogram zajęć	Tak
16.	Regulamin studiów	Tak
17.	Pomoc materialna i sprawy bytowe	Tak
18.	Informacje dla studentów niepełnosprawnych	Tak
19.	Biuro Karier	Tak
20.	Dane dotyczące losów zawodowych absolwentów	Nie
21.	Informacje dotyczące funkcjonowania systemu zapewnienia jakości kształcenia (w tym o wyniki ankietyzacji studentów).	Nie

Zgodnie z uczelnianym systemem zapewnienia jakości kształcenia w zakresie jego działania znajduje się ocena dostępności informacji o studiach, programach studiów i realizacji planów studiów. Jednak ocena ta nie jest przeprowadzana systematycznie i ma charakter reaktywny, wynikający głównie z ewentualnych uwag studentów lub nauczycieli akademickich.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 9

kryterium spełnione

Uzasadnienie

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień, które nie mają wpływu na ogólną pozytywną ocenę spełniania kryterium.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Nie dotyczy

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Analiza stanu faktycznego i ocena spełnienia kryterium 10

Uczelniany system zapewnienia jakości kształcenia działa na podstawie uchwały Senatu nr 6/2018, dotyczącej funkcjonowania na Uniwersytecie Wrocławskim Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia (dalej USZJK) oraz wynikających z niej zarządzeń Rektora. Zakres działań USZJK dotyczył m.in. 1) okresowego przeglądu programów kształcenia (studiów), 2) przeglądu efektów kształcenia (uczenia się) oraz metod ich weryfikacji, 3) oceny procesu dyplomowania. W myśl tych regulacji cele USZJK realizowane były na szczeblu Uniwersytetu oraz prowadzących zadania dydaktyczne jednostkach organizacyjnych. Na poziomie wydziałów powoływane były wydziałowe zespoły ds. jakości kształcenia i wydziałowe zespoły ds. oceny jakości kształcenia. Zapewniony został w nich udział nauczycieli akademickich i studentów, a dziekan miał możliwość dokooptowania jeszcze inne osoby. Ponadto fakultatywnie wskazana była możliwość powoływania odpowiednich zespołów ds. jakości kształcenia dla kierunku studiów. Wśród zadań wydziałowych zespołów ds. jakości kształcenia znalazły się m.in.: a) opracowywanie i opiniowanie programów studiów oraz zmian w programach studiów, b) gromadzenie, analiza i wykorzystywanie przy tworzeniu programów studiów opinii pracodawców, c) coroczne opracowywanie na podstawie oceny jakości kształcenia wskazówek i zaleceń do działań projakościowych. Z kolei wśród zadań zespołów ds. oceny jakości kształcenia znalazły się m.in.: 1) podejmowanie działań w zakresie monitorowania losów absolwentów i formułowanie płynących z nich wniosków, 2) analizowanie efektów kształcenia (uczenia się) w związku z potrzebami rynku pracy, 3) monitorowanie prawidłowości oceniania studentów, 4) monitorowanie i ocena jakości prac dyplomowych, rzetelności ich oceniania oraz sposobu przeprowadzania egzaminów dyplomowych.

Na Wydziale Nauk Historycznych i Pedagogicznych zostały powołane oba zespoły, którymi kierują odpowiedni prodziekani. Również na wizytowanym kierunku powołano identyczne zespoły. Na stronie WNHIP znajduje się obszerny (dokument pn. Wewnętrzny System Zapewnienia Jakości Kształcenia na Wydziale Nauk Historycznych i Pedagogicznych w zakładce „polityka jakości kształcenia”, mający swój odsyłacz także na stronie Instytutu Historii Sztuki.

W przyjętej w roku 2018 uchwale Senatu i zarządzeniach Rektora w sposób klarowny zostały określone kompetencje oraz zakres odpowiedzialności osób i zespołów, w tym kompetencje oraz zakres odpowiedzialności odnoszącej się do ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku. Ponadto zarządzenia Dziekana WNHIP z roku 2020 konkretyzują na nowo wewnętrzny system zapewnienia jakości kształcenia, zwłaszcza w sytuacji dominacji zdalnego nauczania, w związku z krajowymi obostrzeniami sanitarnymi.

Zatwierdzanie zmian oraz wycofanie programu studiów dokonywane jest w sposób formalny w oparciu o przyjęte procedury, dla których podstawą jest Zarządzenie nr 21/2019 Rektora Uniwersytetu Wrocławskiego z dnia 29 marca 2019 roku, zmieniające wcześniejsze zarządzenie w sprawie wprowadzania zasad projektowania, przyjmowania i uruchamiania programów kształcenia (studiów) w Uniwersytecie Wrocławskim.

Rekrutacja na studia odbywa się w oparciu o przyjmowaną corocznie właściwą uchwałę Senatu.

Na kierunku nie zostały w pełni wdrożone zadania wynikające z USZJK. Na ogół zespół kierunkowy deklaruje podejmowanie różnych działań w sposób nieformalny, nie dokumentuje ich, a przede wszystkim nie opracowuje na podstawie oceny jakości kształcenia wskazówek i zaleceń do działań pro jakościowych, ani też nie formułuje wniosków opartych o analizę przyczyn niepowodzeń oraz osiągnięć studentów, prac etapowych, prac dyplomowych, zgodności efektów uczenia się z potrzebami rynku pracy. W pracach zespołu nie jest uwzględniony w sposób systemowy opiniodawczy udział studentów (choć odbywają się z ich udziałem okazjonalne debaty dydaktyczne, poświęcone propozycjom zmian programowych) i przedstawicieli pracodawców. Jednostka jako efekt działania zespołu kierunkowego wskazuje wyprofilowanie tematyczno-problemowe zajęć fakultatywnych.

Na wydziale została opracowana karta przeglądów programu nauczania (programów studiów), obejmująca 10 kryteriów oceny. Zgodnie z nią ocenie podlega m.in. rozdzielanie treści programowych na studiach I i II stopnia, sposób sformułowania efektów uczenia się, stosowane metody dydaktyczne, prawidłowość oszacowania punktami ECTS. Karta ta nie jest jednak wypełniana przez odpowiednie zespoły kierunkowe, ale przez prodziekana ds. dydaktycznych. Ponadto wydziałowy zespół ds. jakości kształcenia przygotowuje roczne sprawozdanie; nie są one jednak publikowane. Rekomenduje się publikację tego rodzaju sprawozdań.

Jakość kształcenia na kierunku jest poddawana tylko zewnętrznej ocenie Polskiej Komisji Akredytacyjnej. Nie zostały jednak w pełni wdrożone skuteczne i długotrwałe działania naprawcze związane z funkcjonowaniem wewnętrznego systemu zapewnienia jakości.

Nie zrealizowano również zaleceń dotyczących funkcjonowania wewnętrznego systemu zapewnienia jakości, wykazanych podczas oceny instytucjonalnej przeprowadzonej przez PKA w roku akademickim 2012/2013, tj.

1. opracowanie i wdrożenie wewnętrznego systemu zapewniania jakości z uwzględnieniem konieczności harmonizacji celów jednostek Wydziału oraz zaangażowania do jego opracowania interesariuszy wewnętrznych i zewnętrznych,
2. procedury tego systemu, w każdym aspekcie troski o jakość, powinny konsolidować jednostki Wydziału i jego kadrę, słuchaczy, innych interesariuszy.

Propozycja oceny stopnia spełnienia kryterium 10

kryterium spełnione częściowo

Uzasadnienie

Na Uniwersytecie Wrocławskim zostały formalnie przyjęte zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programów studiów, które są stosowane na ocenianym kierunku. Określone zostały także w sposób przejrzysty kompetencje i zakres odpowiedzialności osób i zespołów w zakresie działań na rzecz ewaluacji i doskonalenia jakości kształcenia na kierunku. Na Wydziale zgodnie z USZJK zostały powołane zespoły, w tym dla kierunku historia sztuki, w praktyce jednak nie zostały w pełni wdrożone zadania wynikające z przyjętych w Uczelni przepisów. Przede wszystkim powołany dla kierunku zespół nie dokonuje przewidzianego w systemie corocznego przeglądu oceny jakości kształcenia i nie

proponuje zaleceń do działań projakościowych. Na Wydziale została stworzona karta przeglądów programów nauczania (programów studiów), która jest wypełniana nie przez odpowiednie zespoły kierunkowe, lecz przez prodziekana ds. dydaktycznych. W doskonaleniu programów studiów pomijana jest opinia studentów kierunku.

W analizie stanu faktycznego zostały sformułowane rekomendacje dotyczące zdiagnozowanych uchybień. Propozycja oceny kryterium spełnione częściowo wynika z 1) niepełnego wdrożenia systemu zapewnienia jakości kształcenia na kierunku historia sztuki oraz 2) pomijania opinii studentów w ocenie i doskonaleniu programu studiów.

Dobre praktyki, w tym mogące stanowić podstawę przyznania uczelni Certyfikatu Doskonałości Kształcenia

Nie dotyczy

Zalecenia

Zaleca się:

1. Realizację na kierunku obowiązków wynikających z Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia.
2. Podjęcie działań naprawczych zapobiegających występowaniu nieprawidłowości, które stały się podstawą do sformułowania powyższych zaleceń.

4. Ocena dostosowania się uczelni do zaleceń o charakterze naprawczym sformułowanych w uzasadnieniu uchwały Prezydium PKA w sprawie oceny programowej na kierunku studiów, która poprzedziła bieżącą ocenę (w porządku wg poszczególnych zaleceń)

Zalecenie

- Należy nadać związkowi pomiędzy badaniami a dydaktyką możliwie systemowy, a nie spontaniczny charakter
- w trybie pilnym należy naprawić uchybienia dotyczące realizacji przepisów prawa opisane powyżej, w szczególności dotyczące zapisów Regulaminu sądu koleżeńskiego, umowy student-Uczelnia, składu Komisji Dyscyplinarnej i innych;

Charakterystyka działań zapobiegawczych podjętych przez uczelnię w celu usunięcia błędów i niezgodności oraz ocena ich skuteczności

Zalecenia zostały wprowadzone w Regulaminie studiów uchwalony przez Senat UWr – nr 94/2019 w dniu 22.05.2019.

- Komisja Dyscyplinarna – jej status, skład itd. określa Statut UWr, zawarty w Uchwale nr 102/2019 Senatu UWr z 29 maja 2019 r.

Przewodniczący zespołu oceniającego

prof. dr hab. Stanisław Uliasz

5. Załączniki:

Załącznik nr 1. Podstawa prawna oceny jakości kształcenia

1. Ustawa z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1668, z późn. zm.);
2. Ustawa z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2018 r. poz. 1669, z późn. zm.);
3. Ustawa z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2016r. poz. 64, z późn. zm.).
4. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 12 września 2018 r. w sprawie kryteriów oceny programowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1787);
5. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 27 września 2018 r. w sprawie studiów (Dz. U. z 2018 r. poz. 1861);
6. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 29 września 2020 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie studiów (Dz. U. z 2020 r. poz. 1679);
7. Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018 r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji (Dz. U z 2018 r. poz. 2218).
8. Statut Polskiej Komisji Akredytacyjnej przyjęty Uchwałą Nr 4/2018 Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie statutu Polskiej Komisji Akredytacyjnej, z późn. zm.;
9. Uchwała Nr 67/2019 Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej z dnia 28 lutego 2019 r. w sprawie zasad przeprowadzania wizytacji przy dokonywaniu oceny programowej.

Szczegółowe kryteria dokonywania oceny programowej

Profil ogólnoakademicki

Kryterium 1. Konstrukcja programu studiów: koncepcja, cele kształcenia i efekty uczenia się

Standard jakości kształcenia 1.1

Koncepcja i cele kształcenia są zgodne ze strategią uczelni, mieszczą się w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których kierunek jest przyporządkowany, są powiązane z działalnością naukową prowadzoną w uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach oraz zorientowane na potrzeby otoczenia społeczno-gospodarczego, w tym w szczególności zawodowego rynku pracy.

Standard jakości kształcenia 1.2

Efekty uczenia się są zgodne z koncepcją i celami kształcenia oraz dyscypliną lub dyscyplinami, do których jest przyporządkowany kierunek, opisują, w sposób trafny, specyficzny, realistyczny i pozwalający na stworzenie systemu weryfikacji, wiedzę, umiejętności i kompetencje społeczne osiągnięte przez studentów, a także odpowiadają właściwemu poziomowi Polskiej Ramy Kwalifikacji oraz profilowi ogólnoakademickiemu.

Standard jakości kształcenia 1.2a

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, zawierają pełny zakres ogólnych i szczegółowych efektów uczenia się zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 1.2b

Efekty uczenia się w przypadku kierunków studiów kończących się uzyskaniem tytułu zawodowego inżyniera lub magistra inżyniera zawierają pełny zakres efektów, umożliwiających uzyskanie kompetencji inżynierskich, zawartych w charakterystykach drugiego stopnia określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2018 r. poz. 2153 i 2245).

Kryterium 2. Realizacja programu studiów: treści programowe, harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, metody kształcenia, praktyki zawodowe, organizacja procesu nauczania i uczenia się

Standard jakości kształcenia 2.1

Treści programowe są zgodne z efektami uczenia się oraz uwzględniają w szczególności aktualny stan wiedzy i metodyki badań w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których jest przyporządkowany kierunek, jak również wyniki działalności naukowej uczelni w tej dyscyplinie lub dyscyplinach.

Standard jakości kształcenia 2.1a

Treści programowe w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy obejmują pełny zakres treści programowych zawartych w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.2

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS, umożliwiającą studentom osiągnięcie wszystkich efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.2a

Harmonogram realizacji programu studiów oraz formy i organizacja zajęć, a także liczba semestrów, liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i szacowany nakład pracy studentów mierzony liczbą punktów ECTS w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.3

Metody kształcenia są zorientowane na studentów, motywują ich do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się oraz umożliwiają studentom osiągnięcie efektów uczenia się, w tym w szczególności umożliwiają przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 2.4

Jeśli w programie studiów uwzględnione są praktyki zawodowe, ich program, organizacja i nadzór nad realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów zapewniają prawidłową realizację praktyk oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w szczególności tych, które są związane z nabywaniem kompetencji badawczych.

Standard jakości kształcenia 2.4a

Program praktyk zawodowych, organizacja i nadzór nad ich realizacją, dobór miejsc odbywania oraz środowisko, w którym mają miejsce, w tym infrastruktura, a także kompetencje opiekunów, w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art.

68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 2.5

Organizacja procesu nauczania zapewnia efektywne wykorzystanie czasu przeznaczonego na nauczanie i uczenie się oraz weryfikację i ocenę efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 2.5a

Organizacja procesu nauczania i uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy jest zgodna z regułami i wymaganiami w zakresie sposobu organizacji kształcenia zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Kryterium 3. Przyjęcie na studia, weryfikacja osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, zaliczanie poszczególnych semestrów i lat oraz dyplomowanie

Standard jakości kształcenia 3.1

Stosowane są formalnie przyjęte i opublikowane, spójne i przejrzyste warunki przyjęcia kandydatów na studia, umożliwiające właściwy dobór kandydatów, zasady progresji studentów i zaliczania poszczególnych semestrów i lat studiów, w tym dyplomowania, uznawania efektów i okresów uczenia się oraz kwalifikacji uzyskanych w szkolnictwie wyższym, a także potwierdzania efektów uczenia się uzyskanych w procesie uczenia się poza systemem studiów.

Standard jakości kształcenia 3.2

System weryfikacji efektów uczenia się umożliwia monitorowanie postępów w uczeniu się oraz rzetelną i wiarygodną ocenę stopnia osiągnięcia przez studentów efektów uczenia się, a stosowane metody weryfikacji i oceny są zorientowane na studenta, umożliwiają uzyskanie informacji zwrotnej o stopniu osiągnięcia efektów uczenia się oraz motywują studentów do aktywnego udziału w procesie nauczania i uczenia się, jak również pozwalają na sprawdzenie i ocenę wszystkich efektów uczenia się, w tym w szczególności przygotowania do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności.

Standard jakości kształcenia 3.2a

Metody weryfikacji efektów uczenia się w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy, są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 3.3

Prace etapowe i egzaminacyjne, projekty studenckie, dzienniki praktyk (o ile praktyki są uwzględnione w programie studiów), prace dyplomowe, studenckie osiągnięcia naukowe/artystyczne lub inne związane z kierunkiem studiów, jak również udokumentowana pozycja absolwentów na rynku pracy lub ich dalsza edukacja potwierdzają osiągnięcie efektów uczenia się.

Kryterium 4. Kompetencje, doświadczenie, kwalifikacje i liczebność kadry prowadzącej kształcenie oraz rozwój i doskonalenie kadry

Standard jakości kształcenia 4.1

Kompetencje i doświadczenie, kwalifikacje oraz liczba nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami zapewniają prawidłową realizację zajęć oraz osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się.

Standard jakości kształcenia 4.1a

Kompetencje i doświadczenie oraz kwalifikacje nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia ze studentami w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 4.2

Polityka kadrowa zapewnia dobór nauczycieli akademickich i innych osób prowadzących zajęcia, oparty o transparentne zasady i umożliwiający prawidłową realizację zajęć, uwzględnia systematyczną ocenę kadry prowadzącej kształcenie, przeprowadzaną z udziałem studentów, której wyniki są wykorzystywane w doskonaleniu kadry, a także stwarza warunki stymulujące kadrę do ustawicznego rozwoju.

Kryterium 5. Infrastruktura i zasoby edukacyjne wykorzystywane w realizacji programu studiów oraz ich doskonalenie

Standard jakości kształcenia 5.1

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz aparatura badawcza, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia są nowoczesne, umożliwiają prawidłową realizację zajęć i osiągnięcie przez studentów efektów uczenia się, w tym przygotowanie do prowadzenia działalności naukowej lub udział w tej działalności, jak również są dostosowane do potrzeb osób z niepełnosprawnością, w sposób zapewniający tym osobom pełny udział w kształceniu i prowadzeniu działalności naukowej.

Standard jakości kształcenia 5.1a

Infrastruktura dydaktyczna i naukowa uczelni, a także infrastruktura innych podmiotów, w których odbywają się zajęcia w przypadku kierunków studiów przygotowujących do wykonywania zawodów, o których mowa w art. 68 ust. 1 ustawy są zgodne z regułami i wymaganiami zawartymi w standardach kształcenia określonych w rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 68 ust. 3 ustawy.

Standard jakości kształcenia 5.2

Infrastruktura dydaktyczna, naukowa, biblioteczna i informatyczna, wyposażenie techniczne pomieszczeń, środki i pomoce dydaktyczne, zasoby biblioteczne, informacyjne, edukacyjne oraz

aparatura badawcza podlegają systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 6. Współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym w konstruowaniu, realizacji i doskonaleniu programu studiów oraz jej wpływ na rozwój kierunku

Standard jakości kształcenia 6.1

Prowadzona jest współpraca z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w tym z pracodawcami, w konstruowaniu programu studiów, jego realizacji oraz doskonaleniu.

Standard jakości kształcenia 6.2

Relacje z otoczeniem społeczno-gospodarczym w odniesieniu do programu studiów i wpływ tego otoczenia na program i jego realizację podlegają systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 7. Warunki i sposoby podnoszenia stopnia umiędzynarodowienia procesu kształcenia na kierunku

Standard jakości kształcenia 7.1

Zostały stworzone warunki sprzyjające umiędzynarodowieniu kształcenia na kierunku, zgodnie z przyjętą koncepcją kształcenia, to jest nauczyciele akademicki są przygotowani do nauczania, a studenci do uczenia się w językach obcych, wspierana jest międzynarodowa mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a także tworzona jest oferta kształcenia w językach obcych, co skutkuje systematycznym podnoszeniem stopnia umiędzynarodowienia i wymiany studentów i kadry.

Standard jakości kształcenia 7.2

Umiędzynarodowienie kształcenia podlega systematycznym ocenom, z udziałem studentów, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 8. Wsparcie studentów w uczeniu się, rozwoju społecznym, naukowym lub zawodowym i wejściu na rynek pracy oraz rozwój i doskonalenie form wsparcia

Standard jakości kształcenia 8.1

Wsparcie studentów w procesie uczenia się jest wszechstronne, przybiera różne formy, adekwatne do efektów uczenia się, uwzględnia zróżnicowane potrzeby studentów, sprzyja rozwojowi naukowemu, społecznemu i zawodowemu studentów poprzez zapewnienie dostępności nauczycieli akademickich, pomoc w procesie uczenia się i osiąganiu efektów uczenia się oraz w przygotowaniu do prowadzenia działalności naukowej lub udziału w tej działalności, motywuje studentów do osiągania bardzo dobrych wyników uczenia się, jak również zapewnia kompetentną pomoc pracowników administracyjnych w rozwiązywaniu spraw studenckich.

Standard jakości kształcenia 8.2

Wsparcie studentów w procesie uczenia się podlega systematycznym przeglądom, w których uczestniczą studenci, a wyniki tych przeglądów są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 9. Publiczny dostęp do informacji o programie studiów, warunkach jego realizacji i osiągniętych rezultatach

Standard jakości kształcenia 9.1

Zapewniony jest publiczny dostęp do aktualnej, kompleksowej, zrozumiałej i zgodnej z potrzebami różnych grup odbiorców informacji o programie studiów i realizacji procesu nauczania i uczenia się na kierunku oraz o przyznawanych kwalifikacjach, warunkach przyjęcia na studia i możliwościach dalszego kształcenia, a także o zatrudnieniu absolwentów.

Standard jakości kształcenia 9.2

Zakres przedmiotowy i jakość informacji o studiach podlegają systematycznym ocenom, w których uczestniczą studenci i inni odbiorcy informacji, a wyniki tych ocen są wykorzystywane w działaniach doskonalących.

Kryterium 10. Polityka jakości, projektowanie, zatwierdzanie, monitorowanie, przegląd i doskonalenie programu studiów

Standard jakości kształcenia 10.1

Zostały formalnie przyjęte i są stosowane zasady projektowania, zatwierdzania i zmiany programu studiów oraz prowadzone są systematyczne oceny programu studiów oparte o wyniki analizy wiarygodnych danych i informacji, z udziałem interesariuszy wewnętrznych, w tym studentów oraz zewnętrznych, mające na celu doskonalenie jakości kształcenia.

Standard jakości kształcenia 10.2

Jakość kształcenia na kierunku podlega cyklicznym zewnętrznym ocenom jakości kształcenia, których wyniki są publicznie dostępne i wykorzystywane w doskonaleniu jakości.

Polska
Komisja
Akredytacyjna